

ISSN : 2985-0398 (Print)
ISSN : 2985-0401 (Online)

วารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์
JOURNAL OF
INTERDISCIPLINARY
POLITICAL SCIENCE

ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม-สิงหาคม 2567
Vol.2 No.2 May-August 2024

ชมรมการบริหารสาธารณะ
Public Administrators Club

วารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์

นโยบายข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคล ชื่อและที่อยู่อีเมล ที่กรอกในเว็บไซต์วารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์ จะใช้สำหรับวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในงานวารสารเท่านั้นและจะไม่เปิดเผยเพื่อ วัตถุประสงค์ในกิจกรรมอื่น ๆ หรือให้กับบุคคลหรือหน่วยงานอื่นใดทราบ

วารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์
Journal of Interdisciplinary Political Science

วัตถุประสงค์

วารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์ จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริม เผยแพร่ผลงานวิชาการ ผลงานวิจัย บทความหนังสือ สหวิทยาการด้านการจัดการภาครัฐ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ สังคมศาสตร์ การเมืองการปกครอง และศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง

ชื่อวารสาร

ภาษาไทย: วารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์

ภาษาอังกฤษ: Journal of Interdisciplinary Political Science

Website: <https://so17.tci-thaijo.org/index.php/JIPS>

ขอบเขต

วารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์ จะตีพิมพ์บทความในด้านการจัดการภาครัฐ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ การเมืองการปกครอง การจัดการท้องถิ่น และสังคมศาสตร์

กำหนดพิมพ์

วารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์ ตีพิมพ์ปีละ 3 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 (มกราคม-เมษายน)

ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม-สิงหาคม)

ฉบับที่ 3 (กันยายน-ธันวาคม)

บทความที่ตีพิมพ์ในวารสาร ได้รับการตรวจสอบทางด้านวิชาการ โดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ตรงตามสาขา จำนวน 3 ท่าน แบบปกปิดสองทาง (double-blind) และบทความในวารสารฉบับนี้เป็น ความรับผิดชอบของเจ้าของบทความซึ่งกองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย และการนำบทความใน วารสารนี้ไปเผยแพร่สามารถทำได้ โดยระบุแหล่งอ้างอิงจากวารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์

เจ้าของ

ชมรมการบริหารสาธารณสุข

สถานที่พิมพ์

สำนักพิมพ์ บัณฑิต ศรีเอชเอ็น

40/315 หมู่ 11 ต.บางแม่นาง อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี

กองบรรณาธิการวารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์

ชมรมการบริหารสาธารณสุข

3/768 ถนนเทศบาลนิมิตเหนือ แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์: 090-962-5431

บรรณาธิการบริหาร

รศ.ดร.วัลลภ รั้วฉัตรานนท์

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

บรรณาธิการ

ดร.อำนาจ บุญรัตน์โมตรี

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

กองบรรณาธิการ

รศ.ดร.เปาวัน สุวรรณมงคล

มหาวิทยาลัยรังสิต

รศ.ดร. วิจิตรา ศรีสอน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ผศ.ดร.สมคิด ดวงจักร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏจอมบึง

ผศ.ดร. สมภาพ ระวังบุทกซ์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผศ.ดร.นพพล อัครชาติ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ดร.เบญจ พรพลธรรม

สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก

รศ.ดร.วัลลภ รั้วฉัตรานนท์

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

รศ.พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ผศ.ดร.ชัยฤทธิ์ ทองรอด

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ฝ่ายประสานงาน/ดำเนินการ

ดร.สุพัตรา ยอดสุรางค์

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

กองบรรณาธิการวารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์

ชมรมการบริหารสาธารณะ

3/768 ถนนเทศบาลนิมิตเหนือ แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์: 090-962-5431

Email: journalips01@gmail.com

บทบรรณาธิการ

วารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์ (Journal of Interdisciplinary Political Science) จัดทำขึ้นโดยชมรมการบริหารสาธารณะ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการศึกษาค้นคว้า และเพื่อเผยแพร่บทความวิจัยและบทความวิชาการแก่นักวิจัย นักวิชาการ คณาจารย์ นิสิตนักศึกษา ในมิติทางด้านรัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ การเมืองการปกครอง ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ นโยบายสาธารณะ สังคมวิทยา และมนุษยวิทยา รวมทั้งสหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ซึ่งในปัจจุบันวารสารกำลังพัฒนาเพื่อเข้าสู่ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) และเพื่อให้คุณภาพของบทความเป็นไปตามเงื่อนไข และกติกาสากล จึงเปิดโอกาสให้นักวิชาการ นักวิจัยและนักศึกษาระดับบัณฑิต ได้เผยแพร่บทความทางวิชาการหรือบทความวิจัย ซึ่งกองบรรณาธิการได้ดำเนินการตามกระบวนการเชิงหลักการเผยแพร่บทความตามเกณฑ์ของกองบรรณาธิการวารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์

โดยทางวารสารขอขอบคุณท่านผู้เขียน ท่านสมาชิกและท่านผู้อ่านที่ให้ความสนใจส่งบทความลงพิมพ์ในวารสารนี้ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าบทความที่ได้เลือกสรรมาตีพิมพ์มีประโยชน์ต่อผู้อ่านทุกท่านบรรณาธิการขอขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้ให้ความกรุณาอ่านและแนะนำการปรับแก้บทความวิจัยให้มีคุณภาพทางวิชาการยิ่งขึ้นสุดท้ายนี้กองบรรณาธิการหวังอย่างยิ่งว่าเนื้อหาในวารสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านบ้างตามสมควร หากผู้อ่านจะมีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงวารสารนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นกองบรรณาธิการขออภัยไว้ด้วยความยินดียิ่ง

กองบรรณาธิการขอขอบคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงบทความให้เป็นไปตามมาตรฐานเพื่อการพัฒนาวารสารเข้าสู่การรับรองคุณภาพจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) ต่อไป

อ. ทช

ดร.อำนวยการ บุญรัตน์ไมตรี

บรรณาธิการ

สารบัญ

บทความวิจัย

ประสิทธิผลการจัดการการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2566 ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร <i>Effectiveness of Members of the House Representatives Election Management, year 2023 of the Chumphon Provincial Election</i>	1
---	---

มนทกานต์ มุจนานนท์
Monthakarn Mudjananant

ประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่ อ.เมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ <i>The effectiveness of the performance of the village headman in the area Mueang Prachuap Khiri Khan District, Prachuap Khiri Khan Province</i>	16
---	----

วิศรุตตา ธรรมาเจริญราช
Wissaruta Thummajaroenrach

ประสิทธิผลโครงการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในระบอบประชาธิปไตยให้ประชาชน ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร <i>Effectiveness of the project to promote knowledge and understanding of democracy for citizens of the Office of the Election Commission of Chumphon Province</i>	28
--	----

พีระภักดิ์ ทองย้อย และ ฐิติมา ให้อายอง
Peeraphat Thongyoi and Thitima Holomyong

นวัตกรรมการบริหารวิชาการสู่ความเป็นเลิศในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ <i>Innovative Academic Management for Excellence of School under The Secondary Educational Service Area Office Prachuap Khiri Khan</i>	42
---	----

อารีรัตน์ กว่างขวาง
Areerat Gwangkwang

การปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่น อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ <i>Performing Duties of Local Politicians, Bang Saphan District, Prachuap Khiri Khan Province</i>	54
---	----

ญโณบล ตียะสัตย์กุลไกรวิท
Yanobon Tiyasatkunkowit

ประสิทธิผลการจัดการการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2566
ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร

Effectiveness of Members of the House Representatives Election
Management, year 2023 of the Chumphon Provincial Election

มนทกานต์ มุจนานันท์

Monthakarn Mudjanant

นักจัดการงานทั่วไปปฏิบัติการ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร

General operations manager, Chumphon Provincial Election Commission Office

E-mail: monthakarn.28@hotmail.com

Received 02-07-2024; Revised 28-07-2024; Accepted 30-08-2024

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ (1) เพื่อประเมินระดับประสิทธิผลการจัดการการเลือกตั้งสมาชิก สภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2566 ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร (2) เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการจัดการการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2566 ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล (3) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการและประสิทธิผลการจัดการการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2566 ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ได้แก่ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดชุมพร โดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที ค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว และค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน ผลการวิจัย (1) ด้านประสิทธิผลการจัดการการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2566 ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร พบว่า อยู่ในระดับมาก (2) ด้านการเปรียบเทียบประสิทธิผลการจัดการการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2566 ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดชุมพรที่มีอายุ การศึกษา และอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการจัดการการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2566 ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพรแตกต่างกัน และ (3) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการและประสิทธิผลการจัดการการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี

พ.ศ. 2566 ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกระดับสูง

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพ การจัดการ การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

Abstract

This research article has three objectives: (1) to evaluate the effectiveness level of the management of the 2023 House of Representatives elections of the Chumphon Provincial Election Commission Office; (2) To compare the effectiveness of the management of the 2023 House of Representatives elections of the Chumphon Provincial Election Commission Office. Classified according to personal factors and (3) to test the relationship between management and the effectiveness of the management of the 2023 House of Representatives elections of the Office of the Chumphon Provincial Election Commission. This research is quantitative research. The sample group was 400 people, including people who were eligible to vote for members of the House of Representatives in Chumphon Province. Data were collected using a questionnaire. Statistics used in data analysis include frequency, percentage, mean, and standard deviation. T-value analysis One-way analysis of variance and analysis of the Pearson correlation coefficient. The results of the research (1) in terms of the effectiveness of the management of the election of members of the House of Representatives in the year 2023 of the Office of the Election Commission of Chumphon Province were found to be at a high level (2) in the aspect of comparing the effectiveness of the management of the election of the members of the House of Representatives People's Representative Year 2023 of the Office of the Election Commission of Chumphon Province Classified by personal factors, it was found that there were differences in age, education, and occupation. (3) Regarding the relationship between management and the effectiveness of the management of the 2023 House of Representatives elections of the Provincial Election Commission Office. Chumphon was found to have a high level of positive relationship.

Keywords: Effectiveness; Management; Member of the House Representatives Election

บทนำ

ประเทศไทยได้เปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2475 และได้มีการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขึ้นเป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2476 ซึ่งนับจากการเลือกตั้งครั้งนั้นจนกระทั่งการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2539 กระทรวงมหาดไทยได้เป็นผู้รับผิดชอบการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาโดยตลอด แต่หลังจากเหตุการณ์เมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2516 ได้มีแนวคิดเกี่ยวกับการตรวจสอบการเลือกตั้ง ประกอบกับได้เกิดกระแสการต่อต้านการซื้อสิทธิขายเสียงและการใช้อิทธิพลเบี่ยงเบนผลการเลือกตั้งขึ้น จึงได้มีการจัดตั้งองค์กรตรวจสอบการดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขึ้นเป็นครั้งแรก โดยได้มีการแต่งตั้ง “คณะกรรมการควบคุมการเลือกตั้ง” ในขณะที่ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทยได้มีการจัดตั้ง “คณะกรรมการสังเกตการณ์การเลือกตั้ง” ต่อมาปี พ.ศ. 2529 ได้มีการจัดตั้ง “กลุ่มอาสาประชาชาติ” อันเป็นที่มาของการจัดตั้ง “องค์กรกลาง” จนกระทั่งเมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2540 ได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และได้บัญญัติให้มีคณะกรรมการการเลือกตั้ง หรือเรียกว่า “กกต.” ขึ้น (คนไกล วงนอก, https://www.silpa-mag.com/history/article_87503) โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้มีมาตรการปรับปรุงโครงสร้างทางการเมืองให้มีเสถียรภาพ โดยการมุ่งแก้ไขปัญหาของระบบการเมืองไทย คือ การทำให้ระบบการเมืองและระบบราชการมีความสุจริตและมีความชอบธรรมในการใช้อำนาจ โดยต้องเริ่มตั้งแต่การเลือกตั้ง ซึ่งเป็นกระบวนการคัดสรรคนเข้าสู่ระบบการเมือง ดังนั้น การจัดตั้งคณะกรรมการการเลือกตั้งก็เพื่อต้องการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในอดีต โดยคาดหวังว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งจะสามารถจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อย่างเป็นกลางและยุติธรรม (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2563, หน้า 3-4)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้บัญญัติให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจและหน้าที่ด้วยกัน 3 ประการ ดังนี้ 1) จัดการเลือกตั้ง 2) สืบสวน ไต่สวน และวินิจฉัย และ 3) ออกกฎระเบียบ คำสั่ง และข้อกำหนดที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, https://www.ect.go.th/ect_th/th/ect-roles, 28 มกราคม 2567) อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งดังกล่าว จึงเป็นความคาดหวังของประชาชนและสังคมไทยที่ต้องการเห็นความสำเร็จหรือแนวโน้มที่ดีของการปฏิรูปการเมืองในส่วนของการเลือกตั้ง แต่ทว่าการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 2566 คณะกรรมการการเลือกตั้งและสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ในเรื่องเกี่ยวกับการใช้อำนาจและการปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งดังกล่าวเป็นอย่างมาก

การจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) มีความสำคัญต่อคนไทยผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยที่ต้องไปทำหน้าที่ของตนในการเลือกบุคคลเป็นผู้แทนเพื่อไปทำหน้าที่แทนตนในการปกครอง

ผลประโยชน์และดูแลทุกข์สุขของประชาชน รวมทั้งบริหารงบประมาณของประเทศ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 1) พุทธศักราช 2564 จึงได้บัญญัติให้การเลือกตั้งเป็นหน้าที่ของปวงชนชาวไทยซึ่งต้องไปใช้สิทธิเลือกตั้งอย่างอิสระ ไม่สนับสนุนการทุจริตทุกรูปแบบ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติเป็นสำคัญ การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจึงมีความสำคัญต่อคนไทยผู้ซึ่งเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย ประชาชนคนไทยจึงต้องไปทำหน้าที่ของตนในการคัดเลือกบุคคลเพื่อเป็นผู้แทนเข้าไปทำหน้าที่แทนตนเองในการปกป้องผลประโยชน์และดูแลทุกข์และสุขของประชาชน รวมทั้งบริหารงบประมาณของประเทศชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2566, หน้า 1) ดังนั้น ในสังคมประชาธิปไตย การเลือกตั้งจึงถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เพราะการเลือกตั้งถือว่าเป็นวิธีการที่จะทำให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง และนอกจากการเลือกตั้งจะเป็นช่องทางในการแสดงออกในการเลือกผู้ปกครองแล้ว การเลือกตั้งยังเป็นการแสดงออกถึงความชอบธรรมของผู้ปกครองอีกด้วย

โดยหลังจากเสร็จสิ้นการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2566 แล้ว สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพรได้มีการจัดประชุมถอดบทเรียนการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการเลือกตั้งทั่วไปในครั้งดังกล่าว ซึ่งการประชุมถอดบทเรียนได้มีผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2566 ของจังหวัดชุมพร ร่วมกันแสดงความคิดเห็นในประเด็นปัญหาต่าง ๆ หลายประเด็น เช่น การจัดตั้งศูนย์ประสานงานการเลือกตั้ง การสรรหาและแต่งตั้งเจ้าพนักงานผู้ดำเนินการเลือกตั้งและผู้ช่วยปฏิบัติงาน การแบ่งเขตเลือกตั้ง การรับสมัครเลือกตั้ง การจัดทำวัสดุอุปกรณ์ การจัดทำบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง การกำหนดหน่วยเลือกตั้งและที่เลือกตั้ง บัตรเลือกตั้ง การลงคะแนนเลือกตั้งล่วงหน้านอกเขตเลือกตั้ง การลงคะแนนเลือกตั้งล่วงหน้าในเขตเลือกตั้ง การปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง การนับคะแนนเลือกตั้งล่วงหน้า การรวมคะแนนและการประกาศผลการนับคะแนน การส่งเสริมการมีส่วนร่วม และการประชาสัมพันธ์การเลือกตั้ง เป็นต้น โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพรได้มีการนำประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งหมดมาพิจารณาศึกษาทบทวนเพื่อหาแนวทางแก้ไขปรับปรุงการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในครั้งต่อไป

จากประเด็นปัญหาดังกล่าวอาจส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะจัดทำวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2566 ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพรขึ้นมา เพื่อให้สามารถนำผลการวิเคราะห์มาเสริมสร้างประสิทธิภาพในการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร ให้สามารถจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในครั้งต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อประเมินระดับประสิทธิผลการจัดการการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2566 ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร
2. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการจัดการการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2566 ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการและประสิทธิผลการจัดการการเลือกตั้งสมาชิก สภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2566 ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร

การทบทวนวรรณกรรม

ทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผล

ประสิทธิผล (Effectiveness) เป็นเครื่องมือหรือตัวบ่งชี้ในการตัดสินใจว่าการบริหารของหน่วยงานหรือองค์การใดองค์การหนึ่งสามารถดำเนินงานจนบรรลุเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่วางไว้ มากน้อยเพียงใด เป็นเรื่องเกี่ยวกับผลที่ได้รับและผลสำเร็จของงาน มีความเกี่ยวข้องกับผลงานที่ องค์การพึงประสงค์ โดยวิทยา ด่านธำรงกุล (2546, หน้า 27) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถในการเลือกเป้าหมายที่เหมาะสมและบรรลุเป้าหมายนั้น ๆ ประสิทธิภาพจึงวัดกันที่ว่าองค์การสามารถสนองผู้บริโภคลินค้าหรือบริการที่เป็นต้องการหรือไม่ และสามารถบรรลุในสิ่งที่พยายามจะทำมากน้อยเพียงใด

กิบสันและคณะ (Gibson and Other, 1982) ได้อธิบายถึงเกณฑ์ของควมมีประสิทธิภาพของ องค์การว่าประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 5 ตัว คือ

1. การผลิต (Production) คือ องค์การมีประสิทธิภาพถ้าอัตราส่วนระหว่างปัจจัยทรัพยากร (Inputs) ที่ใช้กับผลผลิต (Outputs) มีความเหมาะสมในลักษณะที่ใช้ปัจจัยทรัพยากรได้คุ้มค่า
2. ประสิทธิภาพ (Efficiency) คือ องค์การมีประสิทธิภาพถ้าอัตราส่วนระหว่างปัจจัยทรัพยากร (Input) ที่ใช้กับผลผลิต (Outputs) มีความเหมาะสมในลักษณะที่ใช้ปัจจัยทรัพยากรได้คุ้มค่า
3. ความพึงพอใจ (Satisfaction) คือ องค์การมีประสิทธิภาพถ้าผลการดำเนินงานขององค์การ นำมาซึ่งความสำเร็จสอดคล้องกับความต้องการและความคาดหวังของสมาชิกในองค์การ
4. การปรับเปลี่ยน (Adaptiveness) คือ องค์การมีประสิทธิภาพถ้าองค์การมีกลไกที่สามารถปรับเปลี่ยนการดำเนินงานได้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งภายในองค์การและ ภายนอกองค์การ
5. การพัฒนา (Development) คือ องค์การมีประสิทธิภาพถ้าองค์การสามารถเพิ่มพูนศักยภาพ และวิสัยทัศน์ ความสามารถในการผลิต (Capacity) ขององค์การให้เจริญก้าวหน้าตามการเปลี่ยนแปลงของ สภาพแวดล้อม

ทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการ

ไซมอน (Simon, 1965, p. 4) มีทัศนะเกี่ยวกับการจัดการหมายถึง การทำงานของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปร่วมกันปฏิบัติงานโดยมีกระบวนการจัดองค์การและการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า (Dale, 1968, p. 4)

การบริหารจัดการองค์การ เป็นกระบวนการปฏิบัติเพื่อให้บังเกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายขององค์การ ซึ่งเฮนรี ฟาโยล (Henri Fayol) เสนอองค์ประกอบของการบริหาร (Element of management) 5 ประการ จอห์น (John Sheldrake, 1996, pp. 53–55) ได้แก่

1. การวางแผน (Planning) คือ การคาดการณ์เหตุการณ์ในอนาคตและทำตามเป้าหมายที่วางไว้ซึ่งการเตรียมแผนของการปฏิบัตินั้นเป็นขั้นตอนที่ยากและสำคัญที่สุด เนื่องจากในการทำงานต้องได้รับความร่วมมือของคนทั้งหมดในองค์กรเพื่อที่จะทำให้งานสามารถดำเนินไปได้อย่างราบรื่น ซึ่งการวางแผนที่สมบูรณ์อาจจะเป็นรายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน รายปี 5 ปี หรือ 10 ปี ซึ่งองค์กรต้องเตรียมพร้อมและสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ที่จำเป็น

2. การจัดองค์การ (Organizing) คือ การจัดโครงสร้างของหน่วยงานหรือองค์การออกเป็นหน่วยย่อย ๆ กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงาน การจัดสรรคนเข้าทำงานในตำแหน่งต่าง ๆ ซึ่งทุกอย่างนั้นขึ้นอยู่กับจำนวนของคนในองค์กรนั้น ดังนั้น องค์การที่มีขนาดใหญ่ที่มีจำนวนคนมาก จึงทำให้โครงสร้างองค์การมีขนาดกว้างออกไป และเช่นเดียวกันการเพิ่มขึ้นของคนทำงานในองค์กรจะทำให้เกิดการควบคุมดูแลเป็นลำดับขั้นที่มากยิ่งขึ้น

3. การสั่งการบังคับบัญชา (Commanding) คือ การสั่งให้คนทำงานตามที่มอบหมายงานให้ทำ บังคับบัญชาพนักงานให้ทำงานตามภารกิจของหน่วยงาน ซึ่งความสำเร็จในการสั่งการนั้นขึ้นอยู่กับความร่วมมือระหว่างคุณภาพและความรู้ขั้นพื้นฐานทางด้านการจัดการของคนที่สั่งการ

4. การประสานงาน (Coordinating) คือ การจัดระเบียบการทำงานไม่ให้ก้าวร้าวกัน การติดต่อประสานงานให้หน่วยงานย่อยต่าง ๆ ขององค์การ และประสานคนให้ทำงานโดยราบรื่นไม่ให้ขัดแย้งกัน อีกทั้งแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำงานเพื่อให้ได้ผลงานตามที่องค์การวางไว้

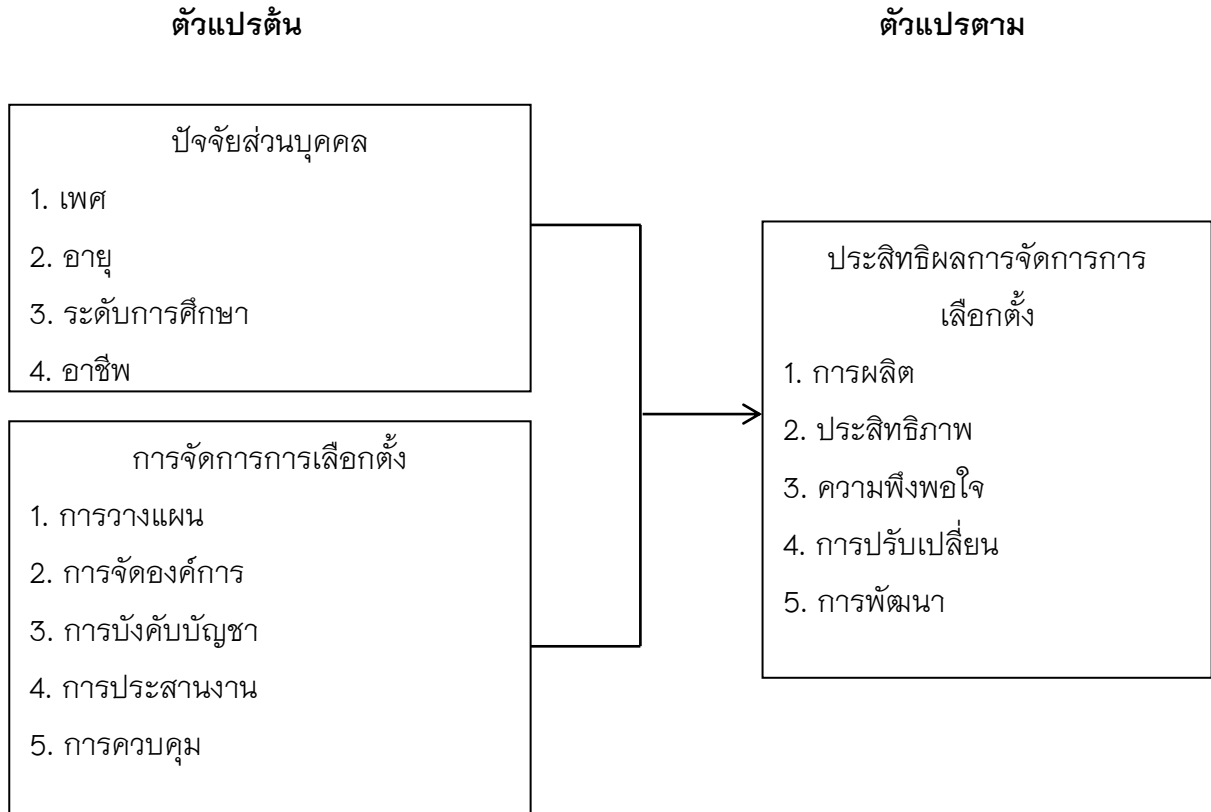
5. การควบคุม (Controlling) คือ การควบคุมให้พนักงานปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ตรวจสอบให้ผลการปฏิบัติงานเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ หรือควบคุมให้ทำงานตามระเบียบข้อบังคับที่วางไว้ และทำให้แน่ใจว่าทุกอย่างที่เกิดขึ้นนั้นสอดคล้องกับแผนงานที่วางไว้ขององค์การ

โดยการบริหารทั้ง 5 ประการนี้รู้จักกันในชื่อ POCCC ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้บริหารต้องดำเนินการเพื่อให้เกิดผลตามที่วางไว้

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการสร้างกรอบแนวคิดการวิจัย ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แนวคิดของ Henri Fayol (John Sheldrake, 1996, p. 53–55) ทฤษฎีการจัดการ POCCC ประกอบด้วย 1. การวางแผน 2. การจัดองค์การ 3. การบังคับบัญชา 4. การประสานงาน และ 5. การควบคุม และทฤษฎีประสิทธิผลของ Gibson and

Other (1982) ได้แก่ 1. การผลิต 2. ประสิทธิภาพ 3. ความพึงพอใจ 4. การปรับเปลี่ยน และ 5. การพัฒนา

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แนวทางทางการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือการวิจัย ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่เป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดชุมพร จำนวนทั้งสิ้น 404,194 คน

ประชากรกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ สุ่มจากประชาชนที่เป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดชุมพร ได้จำนวน 400 คน

โดยการศึกษาครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลประชาชนที่เป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดชุมพร โดยมีขั้นตอนการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างการคำนวณของ ทาโร ยามาเน่ Taro Yamane. (1967). ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยมีความคลาดเคลื่อนในการสุ่ม (e) 5%

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย 1. เพศ 2. อายุ 3. ระดับการศึกษา และ 4. อาชีพ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะประเมินค่าด้วยมาตรวัด (Rating Scale) ใน 5 ระดับ มีคำตอบ 5 ตัวเลือกโดยเป็นการสอบถามการจัดการการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2566 ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร ตามแนวคิดและทฤษฎีการจัดการ POCCC (Henri Fayol, 1926) ประกอบด้วย 1. การวางแผน 2. การจัดองค์การ 3. การบังคับบัญชา 4. การประสานงาน และ 5. การควบคุม

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะประเมินค่าด้วยมาตรวัด (Rating Scale) ใน 5 ระดับ มีคำตอบ 5 ตัวเลือกโดยเป็นการสอบถามประสิทธิผลของการจัดการการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2566 ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร ตามแนวคิดและทฤษฎีประสิทธิผล (Gibson and Other, 1982 หน้า 812) ประกอบด้วย 1. การผลิต 2. ประสิทธิภาพ 3. ความพึงพอใจ 4. การปรับเปลี่ยน และ 5. การพัฒนา จำนวนทั้งสิ้น 30 ข้อ

ผลการศึกษาวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 41 – 60 ปี จำนวน 157 คน มีระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี และมีอาชีพส่วนใหญ่ คือ ข้าราชการ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลการจัดการการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2566 ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร

ข้อมูลประสิทธิผลการจัดการการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2566 ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร พบว่า ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีความคิดเห็นในประสิทธิผลการจัดการการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2566 ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพรโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ประสิทธิภาพผลการจัดการการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2566 ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพรด้านการผลิต อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความพึงพอใจ ด้านการพัฒนา ด้านการปรับเปลี่ยน และด้านประสิทธิภาพ ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการจัดการการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2566 ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ด้านการผลิต พบว่า ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีความคิดเห็นในเรื่องการจัดการเลือกตั้งของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพรมีผลงานในปริมาณที่ตั้งเป้าหมายไว้มากที่สุด รองลงมา คือ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพรจัดการเลือกตั้งได้อย่างถูกต้อง เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ที่เกี่ยวข้อง และการจัดการเลือกตั้งของสำนักงานคณะกรรมการการ

เลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพรมีการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งที่ได้คุณภาพตามที่ตั้งเป้าหมาย ตามลำดับ

ด้านความพึงพอใจ พบว่า ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีความคิดเห็นในเรื่องสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพรสามารถจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนมากที่สุด รองลงมา คือ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพรสามารถดำเนินการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สามารถเชื่อถือได้ และสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพรสามารถจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ตามความคาดหวังของประชาชน ตามลำดับ

ด้านการพัฒนา พบว่า ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีความคิดเห็นในเรื่องประชาชนจังหวัดชุมพรชื่นชมการพัฒนาการจัดการเลือกตั้งของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพรมากที่สุด รองลงมา คือ การจัดหน่วยเลือกตั้งของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพรมีการพัฒนาการจัดการในทางที่มีประสิทธิภาพได้สูงขึ้น และสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพรสามารถส่งเสริมความสามารถในการจัดหน่วยเลือกตั้งของศูนย์ประสานงานการเลือกตั้งประจำเขต ตามลำดับ

ด้านการปรับเปลี่ยน พบว่า ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีความคิดเห็นในเรื่องการจัดการจัดหน่วยเลือกตั้งมีกระบวนการและขั้นตอนที่ยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านโครงสร้างบริหารจัดการเลือกตั้งมากที่สุด รองลงมา คือ การจัดหน่วยเลือกตั้งมีกระบวนการและขั้นตอนที่ปรับเปลี่ยนทางด้านกฎหมาย และการจัดหน่วยเลือกตั้งมีกระบวนการและขั้นตอนที่ยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ ตามลำดับ

ด้านประสิทธิภาพ พบว่า ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีความคิดเห็นในเรื่องการจัดการจัดหน่วยเลือกตั้งใช้งบประมาณเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ อย่างถูกต้องมากที่สุด รองลงมา คือ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพรดำเนินการจัดการเลือกตั้งด้วยการใช้งบประมาณอย่างประหยัด และสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพรดำเนินการจัดการเลือกตั้งโดยใช้งบประมาณอย่างคุ้มค่า ตามลำดับ

ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดชุมพรที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2566 ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพรในภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2566 ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพรในด้านการปรับเปลี่ยนแตกต่างกัน

ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดชุมพรที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2566 ของสำนักงาน

ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีอาชีพข้าราชการมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการจัดการการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2566 ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร แตกต่างกับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีอาชีพเกษตรกร อาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว และอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน

ด้านการปรับเปลี่ยน โดยประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีอาชีพนักศึกษา มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการจัดการการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2566 ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร แตกต่างกับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีอาชีพเกษตรกร อาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว และอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีอาชีพข้าราชการ มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการจัดการการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2566 ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร แตกต่างกับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีอาชีพเกษตรกร อาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว และอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน

ด้านการพัฒนา โดยประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีอาชีพนักศึกษา มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการจัดการการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2566 ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร แตกต่างกับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีอาชีพเกษตรกรและอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีอาชีพข้าราชการมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการจัดการการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2566 ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร แตกต่างกับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีอาชีพเกษตรกร อาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว และอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน

ตอนที่ 4 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการการเลือกตั้งและประสิทธิผลการจัดการการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2566 ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการและประสิทธิผลการจัดการการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2566 ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูง

ตอนที่ 5 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1 ระดับประสิทธิผลการจัดการการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2566 ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพรอยู่ในระดับมาก

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดชุมพร แตกต่างกัน มีประสิทธิผลในการจัดการการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2566 ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร ไม่แตกต่างกัน

2.1 ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดชุมพรที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพในการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2566 ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพรไม่แตกต่างกัน

2.2 ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดชุมพรที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพในการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2566 ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพรไม่แตกต่างกัน

2.3 ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดชุมพรที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีประสิทธิภาพในการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2566 ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพรไม่แตกต่างกัน

2.4 ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดชุมพรที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรปี พ.ศ. 2566 ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3 การจัดการเลือกตั้งมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพในการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2566 ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะ 2 ประเด็น คือ ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ และข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ได้แก่

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร ควรมีการรณรงค์และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผ่านช่องทางต่าง ๆ ของสื่อโซเชียลมีเดีย

2. สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร ควรเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านบุคลากร องค์ความรู้ งบประมาณ และการบริหารจัดการเลือกตั้ง ให้แก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

3. สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร ควรสร้างความตระหนักให้กับประชาชนเห็นถึงความสำคัญของการเลือกตั้งซึ่งเป็นหน้าที่ของประชาชนคนไทย โดยการสร้างความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กระบวนการและขั้นตอนการใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้ง รวมทั้งการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ให้แก่ประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง

4. สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร ควรจัดทำแผนการปฏิบัติงานให้ชัดเจนและเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดไว้

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร

2. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีต่อการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร

เอกสารอ้างอิง

คนไกล วงนอก. (2566) กำเนิด กกต. เพื่อการเลือกตั้งของประเทศไทยที่สุจริต ยุติธรรม. เข้าถึงได้จาก: /history/article_87503, 28 มกราคม 2567.

วิทยา ตำนธำรงกุล. (2546). การบริหาร. กรุงเทพฯ: เวิร์ดเวฟ เอ็ดดูเคชั่น จำกัด.

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง. (2563). รายงานผลการปฏิบัติงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561. กรุงเทพมหานคร: วิสมา เอเชีย จำกัด.

_____. (2566). คู่มือประชาชนรณรงค์เผยแพร่การเลือกตั้ง ส.ส. สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง.

_____. (2566). อำนาจหน้าที่ของ กกต. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560. เข้าถึงได้จาก: https://www.ect.go.th/ect_th/th/ect-roles, 28 มกราคม 2567.

Ernest Dale. (1968). Management: Theory and Practice. New York : McGraw–Hill.

Gibson, J.H., John, M.I. & James H.D. (1982). Organization : Behavior structure and Processes. (4th ed.), Austin, TX: Business Publications.

Sheldrake, J. (1996). Management Theory: from Taylorism to Japanization. London: International.

Simon, Herbert A. (1965). Administrative Behaviour. New York: The McMillen Company. Thomson Business Press.

ประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่ อ.เมืองประจวบคีรีขันธ์
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

The effectiveness of the performance of the village headman in the area Mueang
Prachuap Khiri Khan District, Prachuap Khiri Khan Province

วิศรุตตา ธรรมมาเจริญราช

Wissaruta Thummajaroenrach

เจ้าหน้าที่ปกครองปฏิบัติงาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

Administrative officials perform work, Prachuap Khiri Khan Province

E-mail: ttaiwissaruta@gmail.com

Received 11-07-2024; Revised 28-08-2024; Accepted 30-08-2024

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ (1) เพื่อประเมินระดับประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่ อ.เมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (2) เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่ อ.เมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ (3) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วม และประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่ อ.เมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ผู้วิจัยใช้วิธีการเชิงปริมาณ ดำเนินการวิจัยโดยการเก็บข้อมูลจากประชาชนในพื้นที่ อ.เมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 398 คน โดยวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความแปรปรวนแบบทางเดียวและค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน ผลการวิจัยประกอบด้วย (1) ด้านระดับประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่ อ.เมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่าอยู่ในระดับ มาก (2) ด้านการเปรียบเทียบประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่ อ.เมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ความเห็นของประชาชนในพื้นที่ อ.เมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่มีระดับการศึกษาและรายได้แตกต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลในการปฏิบัติหน้าที่แตกต่างกัน และ (3) ด้านความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วมและประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่ อ.เมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวก ในระดับสูง

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพ การปฏิบัติหน้าที่ ผู้ใหญ่บ้าน

Abstract

This research has the following objectives (1) To assess the level of effectiveness of the performance of the village headman in the area Mueang Prachuap Khiri Khan District, Prachuap Khiri Khan Province (2) To compare the effectiveness of the performance of the village headman in the area Mueang Prachuap Khiri Khan District, Prachuap Khiri Khan Province Classified by individual factors and (3) To test the relationship of participation and the effectiveness of the performance of the village headman in the area Mueang Prachuap Khiri Khan District, . Prachuap Khiri Khan Province. The researcher used a quantitative method Conduct research by collecting data from local people. Mueang Prachuap Khiri Khan District Prachuap Khiri Khan Province, 398 people. Methods Data were collected by questionnaire and Analytical Statistics were frequencies percentages mean and standard deviation T test ANOVA F and Pearson' correlation. The research results include (1) The level of effectiveness of the performance of the village headman in the area Mueang Prachuap Khiri Khan District, Prachuap Khiri Khan Province was found to be at a high level. (2) Compare the effectiveness of the performance of the village headman in the area Mueang Prachuap Khiri Khan District, Prachuap Khiri Khan Province Classified by individual factors it was found that the opinions of people in the area Mueang Prachuap Khiri Khan District Prachuap Khiri Khan Province with different levels of education and income have different opinions about the effectiveness in performing their and (3) Relationship of participation and the effectiveness of the performance of the village headman in the area Mueang Prachuap Khiri Khan District, Prachuap Khiri Khan Province found that there was a high level of positive relationship.

Keywords: Effectiveness; Performance; Village headman

บทนำ

ผู้ใหญ่บ้านถือเป็นบุคลากรในส่วนภูมิภาค สังกัดกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย มีหน้าที่สำคัญในการปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือนายอำเภอในการปฏิบัติหน้าที่ และเป็นหัวหน้าราษฎรในหมู่บ้านนั้น ๆ ทำหน้าที่เป็นตัวแทนภาครัฐที่เชื่อมระหว่างภาครัฐกับราษฎรในหมู่บ้านได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังมีบทบาทสำคัญในด้านการดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยให้แก่ราษฎรในพื้นที่ มีอำนาจหน้าที่ทางปกครอง และรักษาความสงบเรียบร้อย การอำนวยความสะดวกเป็นธรรมในสังคม การสร้างสมานฉันท์และความสามัคคีการประสานอำนวยความสะดวกแก่ราษฎรในการติดต่อขอรับบริการจากส่วนราชการต่าง ๆ การรับฟังปัญหาของราษฎรการให้ความช่วยเหลือสนับสนุนการปฏิบัติงานของส่วนราชการ การดูแลราษฎรในพื้นที่ให้ปฏิบัติตามกฎหมายการอบรมชี้แจงราษฎรให้มีความรู้ความเข้าใจในข้อราชการให้ความช่วยเหลือใน

กิจการสาธารณประโยชน์ รวมไปถึงปฏิบัติภารกิจตามนโยบายของรัฐบาล หรืองานอื่นตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งยังทำให้ผู้ใหญ่นั้นมีความสำคัญในการปกครองที่เป็นผู้ประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐเอง และหน่วยงานของรัฐกับประชาชน เป็นบุคคลที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนในพื้นที่มากที่สุด

การปกครองท้องถิ่นในระดับตำบลและหมู่บ้านถึงแม้จะเป็นหน่วยปกครองที่มีขนาดเล็กที่สุดแต่มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าหน่วยการปกครองในระดับอื่น ทั้งต่อการบริหารราชการแผ่นดินในภาพรวมและในด้านของความเป็นอยู่ของประชาชนที่อาศัยอยู่ในภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศ เนื่องจากตำบลและหมู่บ้านเป็นหน่วยปกครองที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด สามารถสะท้อนปัญหาและความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง อย่างไรก็ตาม ถึงแม้บริบทของสภาพสังคมการเมืองการปกครองจะเปลี่ยนไป กำนันและผู้ใหญ่นั้นก็ยังคงเป็นเรี่ยวแรงสำคัญของกระทรวงมหาดไทยในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อ “บำบัดทุกข์ บำรุงสุข” ให้แก่ราษฎร ในตำบลและหมู่บ้านต่าง ๆ ทั่วประเทศ (นายฉัตรชัย ศรีเมืองกาญจนนา, 2566)

เนื่องจากผู้ใหญ่นั้นรวมถึงกำนัน เป็นบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดราษฎรมากที่สุด หลายคนอาจมองข้ามการทำงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน โดยมองข้ามไปยังการปกครองในระดับอำเภอ จังหวัด ประเทศ แต่อาจลืมไปว่าผู้ปฏิบัติงานที่คอยขับเคลื่อนนโยบายภาครัฐ ให้ประสบผลสำเร็จ คือ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน (นิรันดร์วลี กองเผือก, 2561) กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน มีฐานะเป็นผู้แทนของรัฐ คือ ราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคที่ปฏิบัติงานอยู่ในระดับล่างสุดของรัฐ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ควรมีความเป็นผู้นำ มีบุคลิกภาพที่น่าเชื่อถือ มีปฏิญาณไหวพริบและความเฉลียวฉลาดในการแก้ปัญหา มีทักษะการสื่อสารที่ดี นอกจากนี้แล้ว สิ่งสำคัญที่กำนันผู้ใหญ่บ้านต้องมีคือ ความซื่อสัตย์ สุจริตการยึดมั่นในศีลธรรมและคุณธรรมในการปฏิบัติงานจากอำนาจหน้าที่และบทบาทของกำนันในข้างต้น เห็นได้อย่างชัดเจนว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้ที่ทำงานใกล้ชิดราษฎรในตำบลหมู่บ้านมากที่สุด ประกอบกับปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบาย และโครงการต่าง ๆ เกี่ยวกับตำบลหมู่บ้านจำนวนมาก เรียกได้ว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ต้องทำงานกับทุกกระทรวง ดังนั้น จึงถือได้ว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน คือ ผู้นำ ของตำบลหมู่บ้านการเป็นผู้นำที่ดีจะนำพาตำบลหมู่บ้านให้เจริญก้าวหน้า ราษฎรในพื้นที่อยู่ดี กินดี ผู้นำที่ดีจึงควรมีความเป็นผู้นำแล้วจะนำพาตำบล หมู่บ้านไปสู่ความสำเร็จอย่างแท้จริง (นิรันดร์วลี กองเผือก, 2561) ด้วยอำนาจหน้าที่และบทบาทของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่มีอยู่หลายด้าน รวมถึงการต้องดูแลทุกข์ สุขของราษฎรในพื้นที่ของตนเองและการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกทั้งส่วนราชการ องค์การปกครองส่วน ท้องถิ่น และหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งการที่จะทำให้การปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านประสบผลสำเร็จ จำเป็นต้องมีทักษะพิเศษที่จะนำพาตำบลหมู่บ้านให้เจริญก้าวหน้า ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่ อ.เมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินระดับประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่ อ.เมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้าน ในพื้นที่ อ.เมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

3. เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วม และประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่ อ.เมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การทบทวนวรรณกรรม

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่ อ.เมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้า รวบรวมเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการสืบค้นทางอินเทอร์เน็ต เพื่อนำมาสนับสนุนการดำเนินงานวิจัยเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผล (Gibson and Others, 1988) นิยามประสิทธิผลว่าเป็นเรื่องของการกระทำ หรือพยายามใด ๆ ที่มีความมุ่งหมายจะได้รับผลอะไรสักอย่าง การกระทำหรือความพยายามจะมีประสิทธิผลสูงต่ำเพียงใด ขึ้นกับว่าผลที่ได้รับนั้นตรงครบถ้วนทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพและใช้พลังงานเพียงใด ประสิทธิผลขององค์การ ประกอบด้วย 1) การผลิต เป็นการดำเนินการให้ได้ผลผลิตทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพที่ตรงกับความต้องการ 2) ประสิทธิภาพ ถ้าอัตราส่วนระหว่างปัจจัยทรัพยากรที่ใช้กับผลผลิตมีความเหมาะสมโดยใช้ทรัพยากรได้คุ้มค่า 3) ความพึงพอใจ ผลการดำเนินงานนำมาซึ่งความสำเร็จสอดคล้องกับความต้องการและความคาดหวังของสมาชิก 4) การปรับเปลี่ยน เป็นการเปลี่ยนแปลงการดำเนินงานให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม หรืออาจทำให้ขวัญและกำลังใจของคนในองค์การตกต่ำ การปรับตัวถือว่ายังเป็นสิ่งจำเป็นที่สุดและจะมีประโยชน์แก่องค์การ 5) การพัฒนา เป็นการเพิ่มพูนศักยภาพ และวิสัยทัศน์ขององค์การให้เจริญก้าวหน้าตามการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมพร้อมผสมผสานความปรารถนาของบุคคลที่จะเจริญก้าวหน้าและพัฒนาเข้ากับเป้าหมายขององค์การ

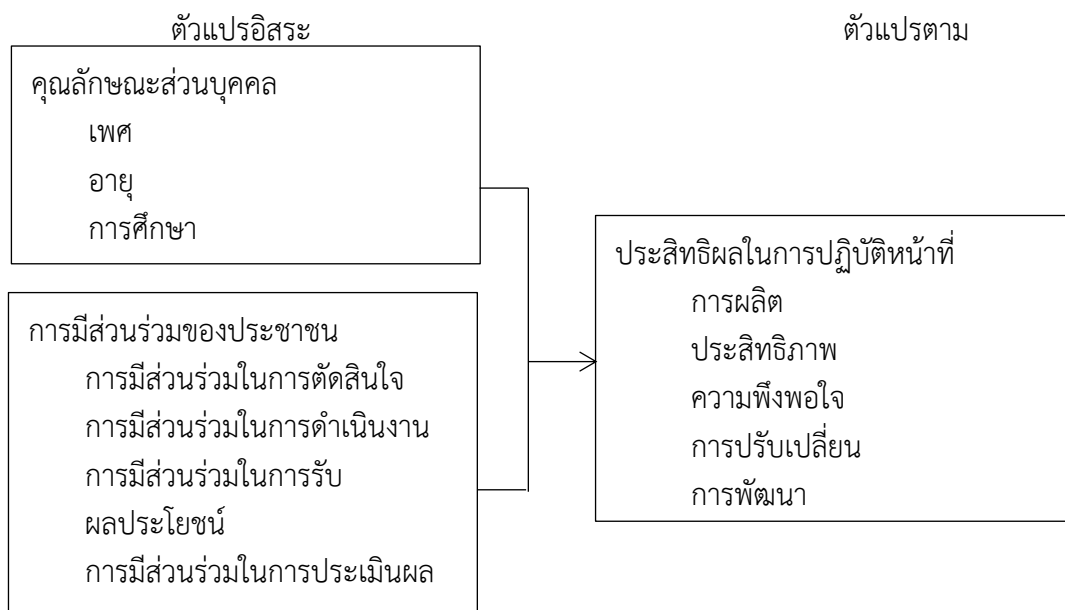
2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม (Cohen & Uphoff, 1981) การมีส่วนร่วม หมายถึง สมาชิกของชุมชนต้องเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องใน 4 มิติ ได้แก่ 1) การมีส่วนร่วมการตัดสินใจ เป็นการกำหนดความต้องการและการจัดลำดับความสำคัญ การเลือกนโยบายและประชากรที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในช่วงเริ่มต้นการตัดสินใจ 2) การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน เป็นการตั้งคำถามว่าใครจะทำประโยชน์ให้แก่โครงการได้บ้างและจะทำประโยชน์ได้โดยวิธีใด 3) การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ พิจารณาถึงการกระจาย ผลประโยชน์ภายในกลุ่มด้วย ผลประโยชน์ของโครงการนี้จะรวมทั้งผลประโยชน์ในทางบวกและผลที่เกิดขึ้นในทางลบที่เป็นผลเสียของโครงการ ซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์และเป็นโทษได้ทั้งต่อบุคคล และสังคม 4) การมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการเป็นการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินกิจกรรมทั้งหมดและเป็นการแสดงถึงการปรับตัวในการมีส่วนร่วมครั้งต่อไปโดยสร้างโอกาสให้สมาชิกทุกคนของชุมชนได้เข้ามา

มีส่วนร่วมช่วยเหลือและเข้ามามีอิทธิพลต่อกระบวนการดำเนินกิจกรรมในการพัฒนารวมถึงได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนานั้นอย่างเสมอภาค

3. หลักการปฏิบัติงานของผู้ใหญ่บ้าน อำนาจหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้าน ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่พระพุทธศักราช 2457 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2551 ได้กำหนดวิธีการเข้าสู่ตำแหน่งบทบาทอำนาจหน้าที่และการพ้นจากตำแหน่งของผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ โดยผู้ใหญ่บ้านมีฐานะเป็นส่วนหนึ่งของระบบราชการคือ การเป็นตัวแทนของราชการ นอกจากนี้ยังมีฐานะเป็นตัวแทนประชาชน ต้องรับฟังปัญหาและนำความเดือดร้อน ทุกข์สุขและความต้องการที่จำเป็นของประชาชนในหมู่บ้าน แจ้งต่อส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การแก้ไขหรือช่วยเหลือ และเป็นตัวแทนของทางราชการ มีอำนาจหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในด้านการปกครองด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย อำนาจ หน้าที่ทางอาญา อำนวยความเป็นธรรม ฯลฯ

4. ข้อมูลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นจังหวัดขนาดกลาง ตั้งอยู่ภาคกลางตอนล่างของประเทศ ไทย หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาคที่ตั้งอยู่ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีจำนวน 36 หน่วยงาน ซึ่งแบ่งการปกครองออกเป็น 8 อำเภอ 48 ตำบล 388 หมู่บ้าน การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น เป็นการกระจายอำนาจการปกครองที่ให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง รูปแบบของการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีในแต่ละจังหวัด เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีหน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งนี้ องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาลเมืองจำนวน 2 แห่ง เทศบาลตำบล 14 แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล 44 แห่ง หน่วยงานรัฐวิสาหกิจอยู่ในจังหวัด 10 แห่ง มีประชากร รวมทั้งสิ้น 550,717 คน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดโดยการประยุกต์ใช้ แนวคิดการมีส่วนร่วมของประชาชนของ Cohen & Uphoff (1981) ประกอบด้วยและการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ การมีส่วนร่วมในการประเมินผล แนวคิดประสิทธิผลของ Gibson and Others (1988) ประกอบด้วย การผลิต ประสิทธิภาพ ความพึงพอใจ การปรับเปลี่ยน และการพัฒนา (ตามภาพที่ 1)

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่ อ.เมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนในพื้นที่ อ.เมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รวมทั้งสิ้น 64,892 คน (ข้อมูลจากสถิติประชากรทางการทะเบียนราษฎร ณ วันที่ 12 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2566) โดยคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างแบบทราบดีค่าประชากรจากสูตรของ Taro Yamane (พิชิต พิทักษ์ เทพสมบัติ, 2550, น. 252) กลุ่มตัวอย่างจำนวน 398 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเพื่อการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นแบบกำหนดข้อเลือกตอบ การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยการนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา จำนวน 30 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาแปลงรหัสตัวเลข และสร้างตัวแปร แล้วบันทึกลงโปรแกรมเพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ด้วยระบบคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที ค่าความแปรปรวนทางเดียว และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่ อ.เมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลในการปฏิบัติหน้าที่ ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการผลิต ด้านประสิทธิภาพ ด้านความพึงพอใจ ด้านการปรับเปลี่ยน และด้านการพัฒนา ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลในการปฏิบัติหน้าที่ โดยรวม

(n=398)

ประสิทธิผลในการปฏิบัติหน้าที่	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับ
1. ด้านการผลิต	3.74	0.63	มาก	5
2. ด้านประสิทธิภาพ	3.80	0.66	มาก	4
3. ด้านความพึงพอใจ	3.84	0.60	มาก	3
4. ด้านการปรับเปลี่ยน	3.93	0.56	มาก	1
5. ด้านการพัฒนา	3.88	0.59	มาก	2
รวม	3.84	0.55	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า ความเห็นของประชาชนในพื้นที่ อ.เมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลในการปฏิบัติหน้าที่โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.84$, S.D. = 0.55) หากพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในระดับมาก ทั้ง 5 ด้าน โดยมีความเห็นด้านการปรับเปลี่ยน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.93$, S.D. = 0.56) รองลงมาคือ ด้านการพัฒนา ($\bar{x} = 3.88$, S.D. = 0.59) ด้านความพึงพอใจ ($\bar{x} = 3.84$, S.D. = 0.60) ด้านประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 3.80$, S.D. = 0.66) และด้านที่มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ ด้านการผลิต ($\bar{x} = 3.74$, S.D. = 0.63) ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเปรียบเทียบประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่ อ.เมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

การเปรียบเทียบความเห็นของประชาชนในพื้นที่ อ.เมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เกี่ยวกับประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่ อ.เมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ และอายุ จากผลการทดสอบความแตกต่างความเห็นของประชาชนในพื้นที่ อ.เมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่มีเพศ และอายุ ที่แตกต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่ อ.เมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่าในภาพรวมมี Sig. เกินกว่า 0.05 แสดงให้เห็นว่าประชาชนในพื้นที่ อ.เมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่มีเพศ และอายุ ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่ อ.เมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไม่แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่ อ.เมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ระดับการศึกษา และรายได้มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลในการปฏิบัติหน้าที่ จำแนกตามระดับการศึกษา

(n=398)

ประสิทธิผลในการปฏิบัติหน้าที่	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านการผลิต	ระหว่างกลุ่ม	6.463	2	3.231	8.444	0.000*
	ภายในกลุ่ม	151.153	395	0.383		
	รวม	157.616	397			
2. ด้านประสิทธิภาพ	ระหว่างกลุ่ม	5.816	2	2.908	6.964	0.001*
	ภายในกลุ่ม	164.946	395	0.418		
	รวม	170.762	397			
3. ด้านความพึงพอใจ	ระหว่างกลุ่ม	4.842	2	2.421	6.864	0.001*
	ภายในกลุ่ม	139.311	395	0.353		
	รวม	144.153	397			
4. ด้านการปรับเปลี่ยน	ระหว่างกลุ่ม	4.652	2	2.326	7.558	0.001*
	ภายในกลุ่ม	121.568	395	0.308		
	รวม	126.220	397			
5. ด้านการพัฒนา	ระหว่างกลุ่ม	3.605	2	1.803	5.356	0.005*
	ภายในกลุ่ม	132.923	395	0.337		
	รวม	136.528	397			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4.924	2	2.462	8.580	0.000*
	ภายในกลุ่ม	113.343	395	0.287		
	รวม	118.267	397			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 2 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลในการปฏิบัติหน้าที่ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน พบว่า ในภาพรวมมีค่า Sig. ต่ำกว่า 0.05 แสดงให้เห็นว่าความเห็นของประชาชนในพื้นที่ อ.เมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลในการปฏิบัติหน้าที่ ด้านการผลิตด้านประสิทธิภาพ ด้านความพึงพอใจ ด้านการปรับเปลี่ยนและด้านการพัฒนา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลในการปฏิบัติหน้าที่
จำแนกตามรายได้

(n=398)

ประสิทธิผลในการปฏิบัติหน้าที่	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านการผลิต	ระหว่างกลุ่ม	5.751	3	1.917	4.973	0.002*
	ภายในกลุ่ม	151.865	394	0.385		
	รวม	157.616	397			
2. ด้านประสิทธิภาพ	ระหว่างกลุ่ม	5.535	3	1.845	4.400	0.005*
	ภายในกลุ่ม	165.226	394	0.419		
	รวม	170.762	397			
3. ด้านความพึงพอใจ	ระหว่างกลุ่ม	3.779	3	1.260	3.535	0.015*
	ภายในกลุ่ม	140.374	394	0.356		
	รวม	144.153	397			
4. ด้านการปรับเปลี่ยน	ระหว่างกลุ่ม	3.721	3	1.240	3.990	0.008*
	ภายในกลุ่ม	122.499	394	0.311		
	รวม	126.220	397			
5. ด้านการพัฒนา	ระหว่างกลุ่ม	3.311	3	1.104	3.265	0.021*
	ภายในกลุ่ม	133.217	394	0.338		
	รวม	136.528	397			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4.336	3	1.445	4.998	0.002*
	ภายในกลุ่ม	113.931	394	0.289		
	รวม	118.267	397			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 3 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างความเห็นของประชาชนในพื้นที่ อ.เมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่มีรายได้แตกต่างกัน พบว่า ในภาพรวมมีค่า Sig. ต่ำกว่า 0.05 แสดงให้เห็นว่า ความเห็นของประชาชนในพื้นที่ อ.เมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่มีรายได้แตกต่างกัน มีประสิทธิผลในการปฏิบัติหน้าที่ ด้านการผลิต ด้านประสิทธิภาพ ด้านความพึงพอใจ ด้านการปรับเปลี่ยน และด้านการพัฒนา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วม และประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของ ผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่ อ.เมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การทดสอบความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วม และประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่ อ.เมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ วิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้สถิติ Pearson Correlation ในการทดสอบที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตารางที่ 4 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของประชาชนและประสิทธิผลในการปฏิบัติหน้าที่

(n=398)

การมีส่วนร่วมของประชาชน	ประสิทธิผลในการปฏิบัติหน้าที่		
	r	Sig.	ระดับ ความสัมพันธ์
1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	0.650**	0.000	ค่อนข้างสูง
2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน	0.715**	0.000	ค่อนข้างสูง
3. การมีส่วนร่วมในการรับ ผลประโยชน์	0.734**	0.000	ค่อนข้างสูง
4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล	0.784**	0.000	ค่อนข้างสูง
รวม	0.813**	0.000	สูง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตารางที่ 4 พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในการประเมินผล โดยรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวก กับประสิทธิผลในการปฏิบัติหน้าที่ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการประเมินผล การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ตามลำดับ

อภิปรายผล

1) ผลการประเมินระดับประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่ อ.เมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่ อ.เมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นหัวหน้าของราษฎรในหมู่บ้าน โดยหมู่บ้าน 1 หมู่บ้าน มีผู้ใหญ่บ้าน 1 คน มาจากการเลือกของราษฎรในหมู่บ้าน มีหน้าที่ปกครองราษฎรในเขตหมู่บ้าน ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในทางปกครอง และรักษาความสงบเรียบร้อยของราษฎร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิฑูรย์ เผือกผุด (2559) ศึกษาเรื่อง “ประสิทธิผลการปฏิบัติ หน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในการปกครองท้องที่ ตำบลศาลาลาย อำเภอสสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่ม

ตัวอย่างที่อาศัยอยู่ตำบลศาลาล้าย อำเภอสามร้อยยอดจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 379 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยใช้การทดสอบด้วยค่าสถิติที และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัย พบว่า 1) ประสิทธิภาพการปกครองท้องถิ่นของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ตำบลศาลาล้าย อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับสูง และ 2) ลักษณะของประชากรที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการปกครองท้องถิ่นของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ไม่แตกต่างกัน

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของกานต์ธิดา จักรวาลนรสิงห์ (2563) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการทำงานกับประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาระดับปัจจัยในการทำงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อปัจจัยในการทำงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก (2) เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี มีประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่โดยรวมอยู่ในระดับมาก (3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการทำงานกับประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ปัจจัยในการทำงานด้านลักษณะงาน ด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาโดยรวมมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี ซึ่งข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 50 ปีขึ้นไป มีสถานภาพสมรส มีระดับการศึกษา ม.3 หรือต่ำกว่า อยู่ในตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 60,000 บาท และมีอายุงานน้อยกว่า 5 ปี โดยดำเนินการวิจัยเชิงสำรวจ ประชาชนที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี จำนวน 59 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.882 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความสัมพันธ์โดยการทดสอบด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ข้อเสนอแนะจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ประชาชนในพื้นที่ อ.เมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีดังนี้ (1) ประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้าน ในด้านการผลิต มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดควรแก้ไขในเรื่องรูปแบบการปฏิบัติ ควรรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ควรมีการปฏิบัติงานด้วยความโปร่งใสและติดตามผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ (2) ผู้ใหญ่บ้านต้องใช้จุดแข็งในเรื่องความเป็นผู้นำ ชุมชนที่ราษฎรให้ความยอมรับนับถือ และศรัทธาและความเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับพื้นที่ของชุมชนเป็นอย่างดีควรมีวิสัยทัศน์มองเห็นเป้าหมายที่ราษฎรต้องการ แล้วนำ มาผสมผสานกับพื้นฐานความเข้าใจในสภาพแวดล้อมของสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ ตลอดถึงความเข้าใจในบทบาทของสถาบัน

องค์กร หรือหน่วยงานที่ปฏิบัติงานอยู่ในพื้นที่ไม่ว่าจะภาครัฐ หรือภาคประชาสังคม เพื่อประสานงานและ
พูดคุยกับสถาบัน องค์กร หรือหน่วยงานเหล่านั้น ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับเป้าหมายที่วางไว้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้าน ตามคู่มือผลการปฏิบัติหน้าที่ของ
ผู้ใหญ่บ้าน ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย

เอกสารอ้างอิง

- กานต์ธิดา จักรวาลนรสิงห์. (2563). *ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการทำงานกับประสิทธิผลการ
ปฏิบัติหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี*. สารนิพนธ์หลักสูตรรัฐ
ประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ. มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ฉัตรชัย ศรีเมืองกาญจน. วิทยากรชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานบริหารวิชาการ 1 สำนักวิชาการ. (มีนาคม
2566). *“ความเป็นมาของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านของประเทศไทย.”* ร้อยเรื่อง...เมืองไทย. สำนักงาน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. สำนักวิชาการสถานีวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา
- นิรันดร์วสี กองเฟือก. (2561). *ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลของ
กำนันผู้ใหญ่บ้าน ในอำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี*. การค้นคว้าอิสระ หลักสูตรทวิปริญญาโท
ทางรัฐประศาสนศาสตร์และบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พิชิต พิทักษ์เทพสมบัติ. (2552). *ความพึงพอใจในงานและความผูกพันต่อองค์กร ความหมายทฤษฎี
วิธีวิจัย การวัดและงานวิจัย*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เสมารธรรม.
- วิฑูรย์ เฟือกผุด. (2559). *ประสิทธิผลการปฏิบัติ หน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในการปกครองท้องที่ ตำบล
ศาลาลัย อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์*. การค้นคว้าอิสระ หลักสูตรปริญญารัฐ
ประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชม
งคลรัตนโกสินทร์.
- Cohen, J.M., & Uphoff, N.T. (1981). *Rural Development Participation: Concept and Measure for
Project Design Implementation and Evaluation: Rural Development Committee Center for
international Studies*. New York: Cornell University Press.
- Gibson and Others. 1988. *Modernism, Postmodernism and Organizational Analysis: An Introduction*.
Organization Studies. 9 (1) : 91 – 112.

ประสิทธิผลโครงการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในระบอบประชาธิปไตยให้ประชาชน
ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร

Effectiveness of the project to promote knowledge and understanding of democracy for
citizens of the Office of the Election Commission of Chumphon Province

พีระภักดิ์ ทองย้อย¹ และ จูติมา ให้ลำยอง²

Peeraphat Thongyoi¹ and Thitima Holomyong²

นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต อาจารย์ที่ปรึกษา²

Master of Public Administration student, Advisor

วิทยาลัยนวัตกรรมจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

College of Management Innovation, Rajamangala University of Technology Rattanakosin

E-mail: Peeraphat.nick1990@gmail.com

Received 11-07-2024; Revised 28-08-2024; Accepted 30-08-2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ (1) เพื่อประเมินประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร (2) เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ (3) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมและประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรคือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร จำนวน 138,783 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างได้จำนวน 399 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน ผลการวิจัย (1) ด้านระดับประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร พบว่า อยู่ในระดับมาก (2) ด้านการเปรียบเทียบประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า มีความแตกต่างกันด้านการผลิตและด้านประสิทธิภาพ และ (3) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมและประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพรพบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกระดับสูง

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพ ระบอบประชาธิปไตย สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

Abstract

This research has three objectives: (1) to evaluate the effectiveness of democracy promotion of the Office of the Chumphon Provincial Election Commission (2) to compare the effectiveness of democracy promotion of the Office of the Chumphon Provincial Election Commission. Classified according to personal factors and (3) to test the relationship between participation and the effectiveness of democracy promotion of the Office of the Election Commission of Chumphon Province. This research is quantitative research. The population is people living in Muang Chumphon District, Chumphon Province, totaling 138,783 people. The sample group consisted of 399 people, including people in the area. Mueang Chumphon District Data were collected using a questionnaire. Statistics used in data analysis include frequency, percentage, mean, and standard deviation. T-value analysis One-way analysis of variance and analysis of the Pearson correlation coefficient. Research results (1) regarding the level of effectiveness in promoting democracy of the Office of the Commission Chumphon Provincial Elections were found to be at a high level (2) in comparing the effectiveness of promoting democracy of the Chumphon Provincial Election Commission Office. Classified by personal factors, it was found that There are differences in production. and efficiency and (3) the relationship between participation and effectiveness in promoting democracy of the Chumphon Provincial Election Commission Office. It was found that there was a high level of positive relationship.

Keywords: Effectiveness; Democracy; Election Commission Office

บทนำ

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. 2560 มาตรา 22 (น.5) ได้กำหนดให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีหน้าที่และอำนาจในการส่งเสริม สนับสนุนให้หน่วยงานของรัฐ สถาบันการศึกษา และองค์กรเอกชน ในการสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องให้แก่ประชาชน เกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน หรือให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการเลือกตั้งและความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ ดังนั้น จึงได้จัดให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องให้แก่ประชาชน เกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การมีส่วนร่วมทางการเมือง ของประชาชน หรือให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการเลือกตั้ง รวมทั้งความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับ รัฐธรรมนูญ ตลอดจนเพื่อการช่วยเหลือการ

ปฏิบัติงานอื่นของคณะกรรมการการเลือกตั้ง และสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งให้บรรลุภารกิจ และหน้าที่

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งจึงมีการจัดโครงการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในระบบอบประชาธิปไตยให้ประชาชน เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สร้างจิตสำนึกความเป็นพลเมืองแก่ประชาชนให้เห็นแก่ประโยชน์ของสังคมและส่วนรวม ต่อต้านพฤติกรรมทุจริตคอร์รัปชันและการซื้อสิทธิ ขายเสียง เกิดเป็นเวทีการพูดคุยเกี่ยวกับความสำคัญของการพัฒนาประชาธิปไตย สอดแทรกไปในทุกกิจกรรมของตำบล หมู่บ้าน เพื่อให้เกิดพฤติกรรมประชาธิปไตยในวิถีชีวิตของประชาชน เช่น มีเหตุมีผล รับผิดชอบต่อตนเองผู้อื่น สังคมประเทศชาติ และเคารพกฎกติกาของสังคม เคารพกฎหมาย เพื่อให้ประชาชนเห็นว่า ประชาชนในชุมชนสามารถบริหารจัดการแก้ปัญหาชุมชนได้ด้วยกระบวนการประชาธิปไตย

จากประเด็นปัญหาดังกล่าวอาจส่งผลต่อประสิทธิผลโครงการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในระบบอบประชาธิปไตยให้ประชาชน ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะจัดทำวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับประสิทธิผลโครงการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในระบบอบประชาธิปไตยให้ประชาชนของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพรขึ้นมา เพื่อให้สามารถนำผลการวิเคราะห์มาเสริมสร้างประสิทธิผลในการปฏิบัติงานโครงการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในระบบอบประชาธิปไตยให้ประชาชน ให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร
2. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมและประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร

สมมุติฐานการวิจัย

1. ระดับประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพรอยู่ในระดับมาก
2. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ และระดับการศึกษาของข้าราชการ พนักงานเอกชน เจ้าของกิจการ และเกษตรกรแตกต่างกัน มีประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร ไม่แตกต่างกัน

3. การมีส่วนร่วมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยเรื่อง ประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรม โดยอาศัยพื้นฐานจากแนวความคิด ทฤษฎีที่สำคัญ เพื่อเป็นแนวทางประกอบการวิจัย ดังต่อไปนี้

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผล

มิลเล็ท (Millet, 1954 อ้างถึงใน วิทยา ด้านธำรงกุล, 2546) ให้นิยามว่า ประสิทธิผล หมายถึง ผลงานปฏิบัติงานที่ทำให้เกิดความพึงพอใจและได้รับผลกำไรจากการปฏิบัติงาน ซึ่งความพึงพอใจ หมายถึง ความพึงพอใจในการบริการให้กับประชาชน

กิ๊บสัน และคณะ (Gibson et. al, 1988 อ้างถึงใน วิทยา ด้านธำรงกุล, 2546) ได้ให้ความหมายของประสิทธิผลไว้ว่า ประสิทธิผล (Effectiveness) เป็นเรื่องของการกระทำใด ๆ หรือพยายามใด ๆ ที่มีความมุ่งหมายจะได้รับผลอะไรสักอย่างให้เกิดขึ้นการกระทำหรือความพยายามจะมีประสิทธิผลสูงต่ำเพียงใดขึ้นกับว่าผลที่ได้รับนั้นตรงครบถ้วนทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ และใช้พลังงานน้อยเพียงใด

วิรัช สงวนวงค์วาน (2550: น. 2) กล่าวว่า ประสิทธิผล หมายถึง การปฏิบัติหรือกระทำกิจกรรมต่างให้ถูกต้อง เพื่อให้สูญเสียทรัพยากรน้อยที่สุด ซึ่งเป็นภารกิจสำคัญของผู้บริหารโดยทั่วไป

ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์ และคณะ (2551: น. 9) กล่าวว่า ประสิทธิผล มีความเกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ระหว่างผลผลิตหรือผลลัพธ์ (Output /Outcome) กับปัจจัยนำเข้า (Input) สะท้อนออกมาในรูปสัดส่วน หน่วยงานที่มีค่า Output / Input สูง ถือว่ามีประสิทธิภาพสูง ในทางปฏิบัติมักใช้วิธีการเปรียบเทียบ กล่าวคือ หาเกณฑ์มาตรฐานที่ดีหรือที่สังคมคาดหวัง หน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์ถือว่าเป็นขั้นแนวหน้า (Frontier หรือ Best Practice) ส่วนหน่วยงานที่ทำงานได้ต่ำกว่าเกณฑ์ถือว่าด้อยประสิทธิภาพ (Less Efficient)

สรุป ประสิทธิผล หมายถึง การปฏิบัติงานหรือการทำกิจกรรมใด ๆ ที่นำไปสู่ผลสำเร็จตามที่องค์การได้ตั้งเป้าหมายไว้ โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น บุคลากร เงินทุน อุปกรณ์ เป็นต้น อย่างเต็มศักยภาพ เพื่อให้การปฏิบัติงานได้ผลดี มีคุณภาพ และทันต่อสถานการณ์ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์การ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548, น. 16) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม คือ การที่ปัจเจกบุคคลหรือกลุ่มคนเข้ามามีส่วนร่วมเกี่ยวข้อง ร่วมมือ ร่วมรับผิดชอบ ในกิจกรรมการพัฒนาที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ในขั้นตอนต่าง ๆ ของการดำเนินกิจกรรมนั้น โดยมีกลุ่มหรือองค์กรรองรับ บุคคลที่เข้ามามีส่วนร่วม

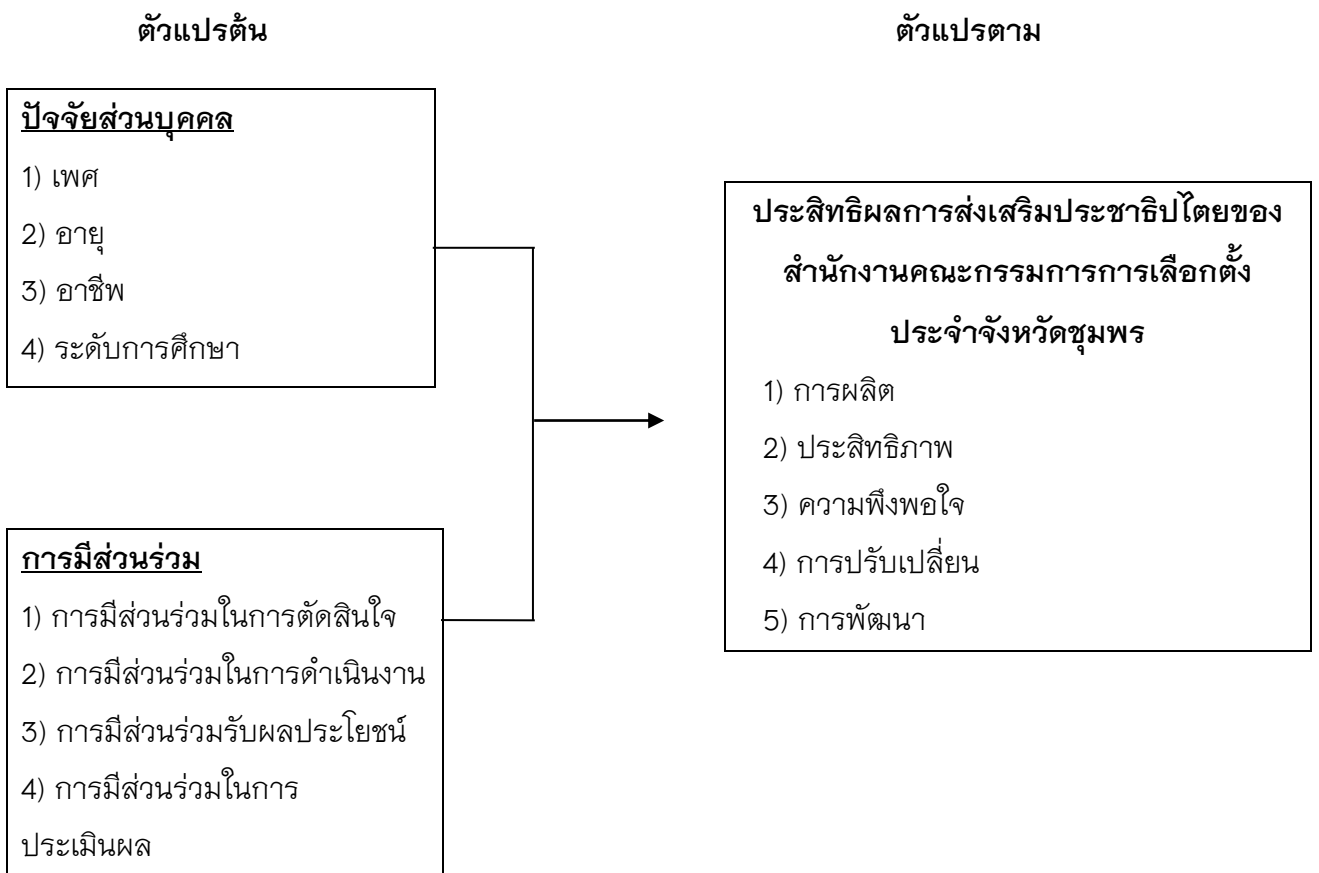
การพัฒนาภูมิปัญญา การรับรู้ สามารถวิเคราะห์และตัดสินใจเพื่อกำหนดการดำเนินชีวิตได้ด้วยตนเอง

นฤมล พอดิ (2549, น. 16) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่สมาชิกได้มีส่วนในกิจกรรมที่ผู้บริหาร บุคลากรในองค์กร และสมาชิกของชุมชนร่วมกันคิด ร่วมกันปฏิบัติ และร่วมกันประเมินผล เพื่อให้งานประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย โดยประการสำคัญของการมีส่วนร่วม คือ การเปิดโอกาสให้บุคคลเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรมากที่สุดไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อมก็ตาม

ประพันธ์พงษ์ ชินพงษ์ (2551, น. 9) ได้ให้ความหมายของ การมีส่วนร่วม หมายถึง ผลจากการเห็นพ้องต้องกันในเรื่องของความต้อการและทิศทางการเปลี่ยนแปลง ความเห็นพ้องต้องกันนั้นจะมากพอจนเกิดความคิดริเริ่มโครงการเพื่อการปฏิบัติการนั้น กล่าวคือ ต้องเป็นการเห็นพ้องต้องกันของคนส่วนใหญ่ที่จะเข้าร่วมปฏิบัติ นั้น ดังนั้นองค์กรจะต้องเป็นเสมือนตัวที่ทำให้การปฏิบัติการบรรลุถึงความเปลี่ยนแปลงที่ต้อการ

สรุปได้ว่าการมีส่วนร่วม หมายถึง การที่ปัจเจกบุคคลหรือกลุ่มคนเข้ามาร่วมมือ ร่วมรับผิดชอบในการดำเนินกิจกรรม ตั้งแต่การศึกษาปัญหา การวางแผนดำเนินการ การตัดสินใจ การแก้ไขปัญหา และการประเมินร่วมกันเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกิจกรรมที่กำหนดไว้

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร จำนวน 138,783 คน (ข้อมูลจากระบบสถิติทางการทะเบียน สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ณ เดือนสิงหาคม 2566)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร โดยการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified Random Sampling) และใช้สูตรการคำนวณกำหนดขนาดของกลุ่ม Taro Yamane, 1967 (อ้างถึงในจินต์จุฑา จันทรประสิทธิ์, 2559 น. 44–45) จากจำนวนประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร จำนวน 138,783 คน เพื่อหาขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ค่าระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และให้มีค่าความคลาดเคลื่อนในการสุ่ม (e) 0.05 ซึ่งจะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 399 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือวัด คือ แบบสอบถาม เพื่อทำการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร จำนวน 399 คน ซึ่งผู้วิจัยได้ออกแบบเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว โดยใช้แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องที่เป็นพื้นฐานความคิดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อตรวจสอบในเบื้องต้น และใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม รวมทั้งปรับจากเครื่องมือการวิจัยในลักษณะเดียวกัน เพื่อให้ได้คำถามที่มีความสอดคล้องกับบริบทขององค์กรที่ศึกษามากที่สุด แบบสอบถามเป็นแบบกำหนดข้อเลือกตอบ โดยแบบสอบถามดังกล่าว ได้แก่

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ และระดับการศึกษา

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามลักษณะประเมินค่าด้วยมาตรวัด (Rating Scale) ใน 5 ระดับ มีคำตอบ 5 ตัวเลือก โดยเป็นการสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการผลิต ด้านประสิทธิภาพ ด้านความพึงพอใจ ด้านการปรับเปลี่ยน และด้านการพัฒนา จำนวน 15 ข้อ

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามลักษณะประเมินค่าด้วยมาตรวัด (Rating Scale) ใน 5 ระดับ มีคำตอบ 5 ตัวเลือก โดยเป็นการสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ด้านการมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล จำนวน 12 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้นำมาแปลงรหัสตัวเลข (Code) และสร้างตัวแปร แล้วบันทึกลงโปรแกรมเพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ด้วยระบบคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ และระดับการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) โดยเป็นการคำนวณหาสัดส่วนของข้อมูลในแต่ละตัวเปรียบเทียบกับข้อมูลรวมทั้งหมด โดยให้ข้อมูลรวมทั้งหมดมีค่าเป็นร้อยละ

2. ระดับประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร ในภาพรวมเป็นรายด้านและรายข้อ ใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สัญลักษณ์ \bar{X} และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ใช้สัญลักษณ์ S.D. โดยใช้ค่าเฉลี่ย \bar{X} ศึกษาถึงระดับประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร

3. การเปรียบเทียบประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล (เพศ) โดยการทดสอบค่าที (t-test) สำหรับทดสอบความแตกต่างหรือเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยเป็นการทดสอบข้อมูลที่มีการแจกแจงแบบปกติ (Normal Distribution) ส่วนอายุ อาชีพ และระดับการศึกษา ใช้สถิติแบบ F-test โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA (one way analysis of variance) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยกรณีประชากรมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป และหากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD

4. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมและประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร ซึ่งเป็นกาวิเคราะห์โดยการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงปริมาณสองตัวแปร หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) โดยมีตัวแปรต้นหรือตัวแปรอิสระ คือการมีส่วนร่วม ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ด้านการมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล และมีตัวแปรตาม คือ ประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 142 คน มีอาชีพข้าราชการ และมีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร

ข้อมูลประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร พบว่า ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร ด้านการผลิตอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ด้านการพัฒนา ด้านประสิทธิภาพ ด้านการปรับเปลี่ยน และด้านความพึงพอใจ ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการเปรียบเทียบข้อมูลประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ และระดับการศึกษา โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพรที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพรในภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพรที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพรในด้านการผลิต และด้านประสิทธิภาพแตกต่างกัน

ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพรที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพรในภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพรที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพรในภาพรวมแตกต่างกัน

ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพรในภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมและประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร

ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมและประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร พบว่า การมีส่วนร่วม ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ด้านการมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร ทั้งในภาพรวมและรายด้าน

ตอนที่ 5 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ระดับประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพรอยู่ในระดับมาก

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ และระดับการศึกษาของข้าราชการ พนักงานเอกชน เจ้าของกิจการ และเกษตรกรแตกต่างกัน มีประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร ไม่แตกต่างกัน

2.1 ข้าราชการ พนักงานเอกชน เจ้าของกิจการและเกษตรกรที่มีเพศแตกต่างกัน มีประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร ไม่แตกต่างกัน

2.2 ข้าราชการ พนักงานเอกชน เจ้าของกิจการและเกษตรกรที่มีอายุแตกต่างกัน มีประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร ไม่แตกต่างกัน

2.3 ข้าราชการ พนักงานเอกชน เจ้าของกิจการและเกษตรกรที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร ไม่แตกต่างกัน

2.4 ข้าราชการ พนักงานเอกชน เจ้าของกิจการและเกษตรกรที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3 การมีส่วนร่วมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลโครงการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในระบอบประชาธิปไตยให้ประชาชนของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร” ในครั้งนี้ สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1) ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร พบว่า ประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร โดยรวมอยู่ในระดับมาก และด้านการผลิตอยู่ในระดับมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ ด้านการพัฒนา ด้านประสิทธิภาพ ด้านการเปลี่ยนแปลง และด้านความพึงพอใจ ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากโครงการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในระบอบประชาธิปไตยให้ประชาชนของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพรสามารถทำให้ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพรมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ผลงานมีคุณภาพ และปริมาณตามที่ตั้งเป้าหมาย สำหรับด้านที่มีความเห็นน้อยที่สุด คือ ด้านความพึงพอใจ ทั้งนี้อาจเกิดจากผลการดำเนินงานไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง หรือความต้องการของประชาชนในจังหวัด และสอดคล้องกับงานวิจัยของนิรุช ชัยปิน (2561) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานกิจกรรมส่งเสริมและสนับสนุนประชาธิปไตยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลการดำเนินงานกิจกรรมส่งเสริมและสนับสนุนประชาธิปไตยในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก งานวิจัยของชยานุช จันทร์โชติ (2559) ได้ศึกษาเรื่องการประเมินประสิทธิผลของโครงการชุมชนในด้านพัฒนาชุมชนประจำปีงบประมาณ 2557: กรณีศึกษา กองทุนพัฒนาไฟฟ้าโรงไฟฟ้าจะนะจังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลของโครงการชุมชนของกองทุนพัฒนาไฟฟ้าโรงไฟฟ้าจะนะ จังหวัดสงขลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก กมลชนก รักษาวงศ์ และวิมล หอมยิ่ง (2560) ได้ศึกษาเรื่องประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรมด้านการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม อุทยานสิ่งแวดล้อมนานาชาติสิรินธร อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ผลการวิจัยพบว่าผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรมด้านการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อมอุทยานสิ่งแวดล้อมนานาชาติสิรินธร โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2) เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ และระดับการศึกษา สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพรที่มีเพศต่างกัน มีประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพรในด้านความพึงพอใจ ด้านการปรับเปลี่ยน และด้านการพัฒนา ไม่แตกต่างกัน ส่วนประชากรที่มีเพศต่างกัน มีประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพรในด้านการผลิต และด้านประสิทธิภาพแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชยานุช จันทร์โชติ (2559) ได้ศึกษาเรื่องการประเมินประสิทธิผลของโครงการชุมชนในด้านพัฒนาชุมชนประจำปี

งบประมาณ 2557: กรณีศึกษา กองทุนพัฒนาไฟฟ้าโรงไฟฟ้าจะนะ จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า โดยประสิทธิผลของโครงการชุมชนมีความแตกต่างกันตามอายุ และรายได้ต่อเดือนของครัวเรือน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ไม่มีความแตกต่างกันตามเพศ สถานภาพ ระดับการศึกษา และอาชีพ

ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพรที่มีอายุต่างกัน มีประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพรไม่แตกต่างกัน ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า ประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพรไม่ได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านอายุเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชยานุช จันทร์โชติ (2559) ได้ศึกษาเรื่องการประเมินประสิทธิผลของโครงการชุมชนในด้านพัฒนาชุมชน ประจำปีงบประมาณ 2557: กรณีศึกษา กองทุนพัฒนาไฟฟ้าโรงไฟฟ้าจะนะ จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิผลของโครงการชุมชนมีความแตกต่างกันตามอายุ และรายได้ต่อเดือนของครัวเรือน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ไม่มีความแตกต่างกันตามเพศ สถานภาพ ระดับการศึกษา และอาชีพ

ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพรที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพรในภาพรวมแตกต่างกัน โดยประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพรที่มีอาชีพข้าราชการ มีประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพรโดยรวม แตกต่างกับอาชีพพนักงานเอกชน เจ้าของกิจการ และอาชีพเกษตรกร และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเมทีณี คณะยอด (2563) ได้ศึกษาเรื่องประสิทธิผลระบบงานสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ สำนักงานอัยการสูงสุด ผลการวิจัยพบว่า ด้านการเปรียบเทียบข้อมูลประสิทธิผลการปฏิบัติงานระบบงานสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์สำนักงานอัยการสูงสุด จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน และระยะเวลาการปฏิบัติราชการ พบว่า ข้าราชการที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกันมีประสิทธิผลแตกต่างกัน

ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพรในภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิไลวรรณ พ่วงทอง (2559) ได้ศึกษาเรื่องประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และระยะเวลาการเป็นกรรมการหมู่บ้านต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลไม่แตกต่างกัน

3) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมและประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร พบว่า การมีส่วนร่วม ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ด้านการมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลการส่งเสริมประชาธิปไตยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระอภิการศิริโชค แจ่มสว่าง (2562) ได้ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมกับประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของโครงการป่าชุมชนบ้านภูฎิพระ ตำบลท่าข้าม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมมีผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของโครงการป่าชุมชนบ้านภูฎิพระ ตำบลท่าข้าม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลาง ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานโครงการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ปัจจัยด้านการตัดสินใจ ปัจจัยด้านการรับผลประโยชน์ และปัจจัยด้านการประเมินผลโครงการ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะ 2 ประเด็น คือ ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ และข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ได้แก่

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ในการนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ประโยชน์ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร ควรเผยแพร่ความรู้เรื่องราวต่าง ๆ ควบคู่กับโครงการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในระบอบประชาธิปไตยเพื่อให้ประชาชนได้นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างจริงจัง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร ร่วมแสดงออกด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดระบบ หรือกำหนดระบบของโครงการ เป็นการประเมินปัญหาหรือทางเลือกที่จะสามารถเป็นไปได้ที่จะนำไปปฏิบัติเพื่อการพัฒนาโดยการประเมินสภาพที่เป็นอยู่และสาเหตุของปัญหา

ประชาชนร่วมวิเคราะห์สาเหตุปัญหา ตัดสินใจเลือกแนวทางการแก้ไขปัญหาที่นั้น ๆ ตลอดจนขั้นตอนวางแผนการดำเนินงานกิจกรรม เพื่อแก้ปัญหาด้วยตนเอง

จัดเวทีวิเคราะห์สถานการณ์ของหมู่บ้านเพื่อทำความเข้าใจและเรียนรู้ร่วมกันในประเด็นต่าง ๆ จัดเวทีแลกเปลี่ยนประสบการณ์หรือจัดศึกษาดูงานระหว่างองค์กรต่าง ๆ ภายในชุมชนและระหว่างชุมชน

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร ควรจัดสรรวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ สิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน ในการเผยแพร่ความรู้

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพรเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงทรัพยากรและคุณค่าต่าง ๆ ของสังคมที่มีอยู่อย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่ถูกกีดกันด้วยสาเหตุแห่งความแตกต่างทางชั้นวรรณะทางสังคม ชชาติพันธุ์ วัฒนธรรมความเป็นอยู่ ฐานะทางเศรษฐกิจ หรือด้วยสาเหตุอื่น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิผลโครงการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในระบอบประชาธิปไตยให้ประชาชนของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพรอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นประโยชน์ในการบริหารทรัพยากรมนุษย์ และใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของสังคม

ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อสนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชน คณะบุคคล องค์กรเอกชน และประชาคมจังหวัดเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการเลือกตั้ง งานรับรองและสนับสนุนองค์กรเอกชน งานดำเนินการเผยแพร่วิชาการ และให้ความรู้และการศึกษาแก่ประชาชนประสานงานกับหน่วยราชการ ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ ในการสนับสนุนและส่งเสริมการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเมืองระบอบประชาธิปไตย

เอกสารอ้างอิง

- ชยานุช จันทร์โชติ. (2559). การประเมินประสิทธิผลของโครงการชุมชนในด้านพัฒนาชุมชนประจำปีงบประมาณ 2557: กรณีศึกษา กองทุนพัฒนาไฟฟ้าโรงไฟฟ้าจะนะ จังหวัดสงขลา. ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. สงขลา.
- ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์ และคณะ. (2551). การคลังท้องถิ่น: รวมบทความวิจัยเพื่อเพิ่มพลังให้ท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร: พี.เอ.อี.พี.
- นฤมล พอดี. (2549). การมีส่วนร่วมของครูในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรีเขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์. ฉะเชิงเทรา.
- นිරนุช ชัยปิ่น. (2561). ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานกิจกรรมส่งเสริมและสนับสนุนประชาธิปไตยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกจนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกจนคร. สกจนคร.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. กรุงเทพฯ: เพรส แอนด์ ดีไซน์.
- ประพันธ์พงษ์ ชินพงษ์. (2551). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. 2560. (13 กันยายน 2560). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 134 ตอนที่ 93 ก, หน้า 12.

- พระอธิการศิริโชค แจ่มสว่าง. (2562). *การมีส่วนร่วมกับประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของโครงการป่าชุมชนบ้านกุฎิพระ ตาบลท่าข้าม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์*. วารสารโครงการทวิปริญญาทางรัฐประศาสนศาสตร์และบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยรามคำแหง. เพชรบูรณ์.
- เมทีนี คณะยอด. (2563). *ประสิทธิผลระบบงานสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ สำนักงานอัยการสูงสุด*. ปริญญารัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์. นครปฐม.
- วิรัช สงวนวงศ์วาน (2550). *การจัดการและพฤติกรรมองค์กร*. กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- วิไลวรรณ พ่วงทอง. (2559). *ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์*. ปริญญารัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์. จังหวัดประจวบคีรีขันธ์.
- วิทยา ต่านธำรงกุล. (2546). *การบริหาร*. กรุงเทพมหานคร : เวิร์ดเวฟ เอ็ดดูเคชั่น.
- สมใจ ลักษณะ. (2548). *การพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน*. กรุงเทพมหานคร: เพิ่มทรัพย์การพิมพ์.
- อนุวัฒน์ สิงทิต. (2558). *ประสิทธิผลการบริหารโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ของอำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. ปริญญารัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี.
- Cohen, J.M. and Uphoff, N.T. (1981). *Rural Development Participation: Concept and Measure for Project Design Implement and Evaluation*. Rural Development Committee Center for International Studies. Cornell University.
- Gibson and Others. 1988. *Modernism, Postmodernism and Organizational Analysis: An Introduction*. *Organization Studies*. 9 (1): 91 – 112.

นวัตกรรมการบริหารวิชาการสู่ความเป็นเลิศในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจำบึงขาคีร์ขันธุ์

Innovative Academic Management for Excellence of School under The
Secondary Educational Service Area Office Prachuap Khiri Khan

อารีรัตน์ กว้างขวาง

Areerat Gwangkwang

ครู โรงเรียนบางสะพาน

Teacher, Bang Saphan School

E-mail: aareerat.1414@gmail.com

Received 21-07-2024; Revised 28-08-2024; Accepted 30-08-2024

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจำบึงขาคีร์ขันธุ์ (2) เพื่อสร้างนวัตกรรมการบริหารวิชาการสู่ความเป็นเลิศในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจำบึงขาคีร์ขันธุ์ และ (3) เพื่อประเมินนวัตกรรมการบริหารวิชาการสู่ความเป็นเลิศในสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจำบึงขาคีร์ขันธุ์ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ จากประชากรจำนวน 870 คน ซึ่งแบ่งกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารและครู จำนวน 274 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างนวัตกรรม วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ด้วยการใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนี PNImodified วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการศึกษาพบว่า (1) สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการในสถานศึกษาโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการในสถานศึกษาโดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด และความต้องการจำเป็นต่อด้านการพัฒนาหลักสูตรอยู่ในระดับมากที่สุด (2) นวัตกรรมการบริหารวิชาการสู่ความเป็นเลิศในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจำบึงขาคีร์ขันธุ์ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ 18 แนวทาง และ (3) การประเมินนวัตกรรมการบริหารวิชาการสู่ความเป็นเลิศในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจำบึงขาคีร์ขันธุ์มีผลการประเมินสถิติด้านความถูกต้อง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และด้านความเป็นไปได้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การบริหารงานวิชาการ การบริหารสถานศึกษา ความเป็นเลิศทางวิชาการ

Abstract

This research article aims to : (1) explore the current and desirable state of academic management of School under The Secondary Educational Service Area Office Prachuap KhiriKhan. (2) create the innovation for academic management of School under The Secondary Educational Service Area Office Prachuap Khiri Khan. (3) to assessment the innovation inacademic of School under The Secondary Educational Service Area Office Prachuap Khiri Khan. This study applied is a quantitative research. The population of 870 people, divided into sample groups, including administrators and teachers, 274 people. The research instruments and data gathering method were the questionnaires, the evaluation form to testify the feasibility as well as the appropriateness of the innovation, and the expert conversation. The data were analyzed by frequency, percentage, standard deviation, $PNI_{modified}$ and qualitative data were analyzed by content analysis. The results revealed that (1) academic management level of the current condition, was at high level, the overall desirable conditions were the highest level and the curriculum development needs was prioritized. (2) Innovative Academic Management for Excellence of School under The Secondary Educational Service Area Office Prachuap Khiri Khan, comprises four components and twenty-four guidelines. (3) The results of the assessment of innovation in academic management for achieving excellence of School under The Secondary Educational Service Area Office Prachuap Khiri Khan by connoisseurship, Propriety Standards at the highest level and Accuracy Standards at the highest level.

Keywords: Academic Administration; Educational institution administration; Academic Excellence

บทนำ

ปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงของโลกมีความก้าวหน้าและพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงในทุกๆระดับ ตั้งแต่ระบบสังคม องค์การธุรกิจ และบุคคลทุกสาขาอาชีพ ซึ่งนับวันจะทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ดังนั้นเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ในสภาวะแบบนี้สังคมไทยควรมีการปรับตัวเปลี่ยนแปลงและพัฒนาตนเองให้สามารถดำรงอยู่ได้อย่างยั่งยืน (สุคนธ์สินธุพานนท์, 2558) การศึกษามีบทบาทสำคัญอย่างมากในการพัฒนาคนตาม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเพื่อ พัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าต่อไปการศึกษาของประเทศไทยต้องเรียนรู้และปรับตัว ให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา การบริหารการศึกษาหากเรามองเห็นโอกาสที่ผู้เรียนมองข้ามและมองข้ามอุปสรรคที่ผู้เรียนมองเห็นมีการเตรียมพร้อมเปิดรับปรับตัวรับมุมมองสำหรับรองรับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ จะทำให้ผู้บริหารสามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดการศึกษาเกิดการ

พัฒนาอย่างก้าวกระโดดและส่งเสริมคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (สุริพงษ์ ตันติยานนท์, 2558)

นอกจากนี้ การบริหารการศึกษาเป็นการปฏิบัติงานขององค์การที่มุ่งไปสู่ความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพตามเป้าหมายและเพื่อความอยู่รอดขององค์การ โดยเฉพาะในสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ซึ่งการบริการการศึกษาจะมุ่งพัฒนาคนในสังคมและประเทศชาติให้มีคุณภาพ ทั้งนี้หากสถานศึกษามีความสามารถที่จะบริหารสถานศึกษาให้มีคุณภาพเกิดประสิทธิผลได้ย่อมส่งผลถึงความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติได้ด้วย การบริหารการศึกษาจึงเป็นกระบวนการสร้างองค์ความรู้ เพื่อที่จะนำองค์ความรู้ดังกล่าวมาใช้ แก้ปัญหาหรือพัฒนาการบริหารการศึกษาและนำไปสู่การพัฒนาการบริหารการศึกษาต่อไป โดยหนึ่งในการบริหารการศึกษาที่สำคัญคือการบริหารวิชาการ (เอื้ออังกูร ชำนาญ, 2564) การบริหารวิชาการเป็นงานที่สำคัญสำหรับผู้บริหารโรงเรียน ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องของสถานศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นงานที่จะต้องปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษาและเป็นเครื่องชี้ความสำเร็จ และความสามารถของผู้บริหารโรงเรียน งานวิชาการจึงถือเป็นงานหลักของโรงเรียนที่ ต้องให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก สอดคล้องกับ เอื้ออังกูร ชำนาญ, 2564) ที่กล่าวว่างานวิชาการเป็นหัวใจของโรงเรียน เป็นภารกิจหลักที่จะนำไปสู่การปฏิบัติเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพของผู้เรียนทั้งในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ รวมทั้งการจัดกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์กับผู้เรียนเป็นหลัก

นอกจากนี้งานวิชาการเป็นหัวใจหลักของการพัฒนาการศึกษา ทำให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและมีกระบวนการที่จะช่วยในการดำเนินงานของโรงเรียน และไม่ว่าสังคมจะเปลี่ยนแปลงอย่างไร งานวิชาการก็จะขับเคลื่อนไปและพัฒนาอย่างต่อเนื่องทำให้กระบวนการเรียนการสอนได้ตอบสนอง ความต้องการของนักเรียนได้เป็นอย่างดีสามารถตอบคำถามของสังคมได้ในทุกๆ ด้าน ซึ่งกิจกรรมทั้งหมดของงานวิชาการในโรงเรียนจะเป็นตัวจักรสำคัญยิ่งที่จะสร้างเยาวชนของชาติให้มีคุณภาพ มาตรฐาน สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างมีความสุข (เอื้ออังกูร ชำนาญ, 2564) นอกจากนี้ข้อมูลรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Educational Test) ปีการศึกษา 2563 ของนักเรียนในมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 และ มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา ประจวบคีรีขันธ์ที่มีผลการสอบในวิชาหลักทั้งคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2563) ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาประจวบคีรีขันธ์มีเป้าประสงค์ที่สำคัญพัฒนาด้านกระบวนการบริหารและการจัดการคุณภาพของสถานศึกษา เพื่อแก้ไขปัญหาด้านกล่าวยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนให้ทัดเทียมกับนานาชาติจากสภาพการณ์การเปลี่ยนแปลงรวดเร็วและความสำคัญของการบริหาร วิชาการ รวมถึงปัญหาที่ได้กล่าวมาข้างต้น สะท้อนให้เห็นว่าการบริหารวิชาการเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

การศึกษา จำเป็นจะต้องเร่งรัดพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ จึงเป็นมูลเหตุจูงใจสำคัญที่ต้องการศึกษาเกี่ยวกับนวัตกรรมการบริหารวิชาการสู่ความเป็นเลิศในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนปรับปรุง และส่งเสริมการพัฒนาการบริหารวิชาการผู้บริหารโรงเรียนให้ก้าวไปสู่ความเป็นเลิศ และเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ในการพัฒนาการบริหารทั้งในส่วนของโรงเรียนสังกัด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจวบคีรีขันธ์และเขต อื่น ๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของ การบริหารวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อสร้างนวัตกรรมการบริหารวิชาการสู่ความเป็นเลิศในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจวบคีรีขันธ์
3. เพื่อประเมินนวัตกรรมนวัตกรรมการบริหารวิชาการสู่ความเป็นเลิศในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจวบคีรีขันธ์

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยเรื่อง นวัตกรรมการบริหารวิชาการสู่ความเป็นเลิศในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ ผู้วิจัยได้ศึกษาจากหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารวิชาการของสถานศึกษา

การบริหารวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกชนิดและการดำเนินงานทุกอย่างของผู้บริหาร โรงเรียน ครู และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงการพัฒนาการเรียนเรียนรู้ให้เกิดผลดีกับผู้เรียนและให้ครอบคลุมกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ซึ่ง การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษานวัตกรรมการบริหารวิชาการสู่ความเป็นเลิศในสถานศึกษา ซึ่งได้จากการสังเคราะห์เอกสารงานวิชาการ งานวิจัยและแนวคิดของนักวิชาการ ผู้วิจัยจึงกำหนดขอบข่ายการบริหารวิชาการออกเป็น 4 ด้าน ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ 1) การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา 2) การจัดการเรียนการสอน 3) การวัดผลประเมินผล และ 4) การนิเทศการศึกษา (ชุนวัฒน์ ปุงบางกระดี, 2565); (ธนัญญา คุณสุข, 2565); (นุชเรศ คาคิบุญ, 2564); (วราพร สิ้นศิริ, 2564); (เอื้ออังกูร ชำนาญ, 2564); (คิพร ละครเพชร, 2562); (สุภชชา โพธิ์เงิน, 2562)

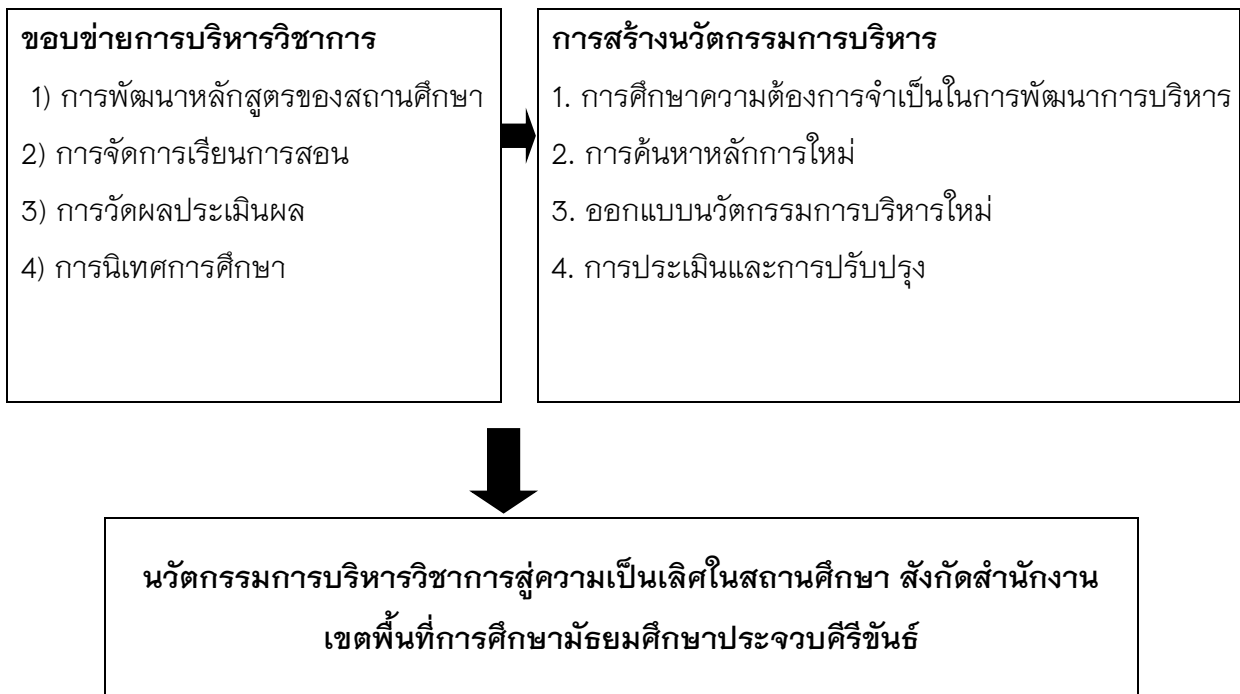
นวัตกรรมการบริหารโรงเรียน หมายถึง รูปแบบ วิธีการหรือกระบวนการใหม่ที่ส่งเสริมการบริหารวิชาการของสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยผู้วิจัยได้นำหลักการพัฒนานวัตกรรมของฮามेल (Hamel, 2006) มาประยุกต์ใช้ให้เข้ากับบริบทของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจวบคีรีขันธ์และนำมาเข้าสู่กระบวนการวิจัย ดังนี้ 1) ศึกษาความต้องการ

จำเป็นในการพัฒนาการบริหาร 2) การค้นหาหลักการใหม่ 3) ออกแบบการบริหารใหม่ และ 4) การประเมินและปรับปรุงนวัตกรรม

สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจำระดับชั้น หมายถึง สถานศึกษาที่จะการเรียนการสอน ตั้งแต่มัธยมศึกษาปีที่ 1 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตั้งอยู่ใน อำเภอเมือง ประจวบคีรีขันธ์ อำเภอทับสะแก อำเภอบางสะพาน อำเภอบางสะพานน้อย อำเภอกุยบุรี อำเภอปราณบุรี อำเภอหัวหิน และอำเภอสามร้อยยอด ประกอบไปด้วย 19 โรงเรียน

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง นวัตกรรมการบริหารวิชาการสู่ความเป็นเลิศในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจำระดับชั้นนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้กำหนดขอบข่ายการบริหารวิชาการออกเป็น 4 ด้าน ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ 1) การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา 2) การจัดการเรียนการสอน 3) การวัดผลประเมินผล และ 4) การนิเทศการศึกษา และศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดการสร้างนวัตกรรมการบริหาร ประกอบด้วย การศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหาร การค้นหาหลักการใหม่ ออกแบบนวัตกรรมการบริหารใหม่ และการประเมินและการปรับปรุง เพื่อนำไปสู่ นวัตกรรมการบริหารวิชาการสู่ความเป็นเลิศในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจำระดับชั้น โดยกำหนดกรอบแนวคิดได้ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

นวัตกรรมการบริหารวิชาการสู่ความเป็นเลิศในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เป็นการศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงผสมผสานทั้งปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 274 คน และการจัดทำสนทนากลุ่ม (Focus Group) จากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งในการวิจัย ครั้งนี้ แบ่งวิธีดำเนินการวิจัยออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความจำเป็นของการบริหารวิชาการสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจวบคีรีขันธ์

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 870 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 25 คน และครูผู้สอน จำนวน 845 คน โดยคำนวณตัวอย่างตามวิธีของของยามาเน่ (Yamane, 1973) ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ ปีการศึกษา 2565 จำนวน 274 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด แบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบเลือกตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 การบริหารวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ตามแนวคิดความเป็นเลิศในสถานศึกษา โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ เป็นการสอบถามเกี่ยวกับ

2.1 สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการสู่ความเป็นเลิศในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน และด้านการนิเทศ

2.2 สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการสู่ความเป็นเลิศ ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผลการเรียน และด้านการนิเทศการศึกษา

3. การสร้างแบบสอบถามและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.1 ศึกษา ค้นคว้าและวิเคราะห์แนวคิด หลักการ ทฤษฎีของนวัตกรรมการบริหารวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการโรงเรียนเพื่อรวบรวมข้อมูลมาสร้างข้อคำถาม

3.2 ดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ โดยผู้วิจัยขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาในการตรวจสอบแก้ไข

3.3 ปรับปรุงแก้ไขและนำเครื่องมือที่สร้างเสร็จแล้ว เสนอผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์และมีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา และด้านการจัดการศึกษา โดยวิธีตรวจสอบด้วยความตรง

เชิงเนื้อหา (Content Validity) ความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) และความชัดเจนของภาษาที่ใช้โดยมีเกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินคือ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item – Objective Congruence: IOC) โดยพิจารณาข้อคำถามที่มีค่า IOC = 0.50

3.4 ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3.5 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจำบุรีรัมย์ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง ครอบคลุมผู้ให้ข้อมูลทุกกลุ่ม รวมทั้งสิ้น 30 คน และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Co-efficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1990) ได้ผลการตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ 0.993

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำส่งแจกแบบสอบถามให้กับผู้บริหารและครูโรงเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาด้วยตนเอง

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

5.1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean: \bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

5.2 การวิเคราะห์ประเมินความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน เพื่อพัฒนานวัตกรรมการใช้เทคนิคการคำนวณหาค่าดัชนี Modified Priority Need Index (PNI modified)

ระยะที่ 2 ร่างนวัตกรรมการบริหารวิชาการสู่ความเป็นเลิศในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจำบุรีรัมย์

1. จัดทำร่างนวัตกรรมนวัตกรรมการบริหารวิชาการสู่ความเป็นเลิศในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจำบุรีรัมย์

2. ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ภาษาความครอบคลุมเชิงวิชาการ และข้อคำแนะนำมาปรับปรุงแก้ไข

3. ประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group Discussion) เพื่อดูความถูกต้อง และความเป็นไปได้เบื้องต้นจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน และข้อคำแนะนำมาปรับปรุงแก้ไข

ระยะที่ 3 ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของนวัตกรรมการบริหารวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจำบุรีรัมย์

1. กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญจำนวน 10 ท่าน ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการพัฒนานวัตกรรมบริหารงานวิชาการ

2. เครื่องมือที่ใช้การประเมิน เป็นแบบประเมินนวัตกรรมการบริหารวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจำบุรีรัมย์ ซึ่งแบ่งเป็น 2 มาตรฐาน ได้แก่ มาตรฐานด้านความถูกต้อง (Accuracy Standards) และมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility Standards) โดยแบบประเมินมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

3. วิธีรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำส่งแบบประเมินทางออนไลน์ที่สร้างจาก Google form ไปยังอีเมลล์ของกลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญจำนวน 10 ท่าน

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

4.1 เชงปริมาณ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean: \bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

4.2 เชงคุณภาพ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการบรรยายเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

ระยะที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความจำเป็นของการบริหารวิชาการสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจำระดับชั้น

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาวัตกรรมการบริหารวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจำระดับชั้น

การบริหารวิชาการ สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ประจำระดับชั้น	สภาพปัจจุบัน (D)		สภาพที่พึงประสงค์ (I)		ความจำเป็น (PNI) (I-D)/I ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.ด้านการพัฒนาหลักสูตร	4.244	0.733	4.572	0.495	0.077 1
2.ด้านการจัดการเรียนการสอน	4.284	0.619	4.606	0.489	0.075 2
3.ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน	4.243	0.631	4.557	0.497	0.074 3
4.ด้านการนิเทศ	4.240	0.646	4.548	0.498	0.073 4
รวม	4.253	0.659	4.571	0.495	0.075 -

จากตารางที่ 1 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจำระดับชั้น โดยภาพรวม อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.253$, S.D. = 0.659) สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจำระดับชั้น โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.571$, S.D. = 0.495) และความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจำระดับชั้น ด้านการพัฒนาหลักสูตร เป็นลำดับที่ 1 ($PNI_{modified} = 0.77$) ด้านการจัดการเรียนการสอน เป็นลำดับที่ 2 ($PNI_{modified} = 0.75$) ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน เป็นลำดับที่ 3 ($PNI_{modified} = 0.74$) และด้านการนิเทศ เป็นลำดับที่ 4 ($PNI_{modified} = 0.73$)

ระยะที่ 2 ผลการสร้างร่างวัตกรรมการบริหารวิชาการสู่ความเป็นเลิศในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจำระดับชั้น พบว่า ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ 18 แนวทาง

ระยะที่ 3 ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของนวัตกรรมการบริหารวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจำระดับมัธยมศึกษา

ตารางที่ 2 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของนวัตกรรมการบริหารวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจำระดับมัธยมศึกษา

นวัตกรรมการบริหารวิชาการ สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ประจำระดับมัธยมศึกษา	ความถูกต้อง			ความเป็นไปได้		
	\bar{x}	S.D.	แปลผล	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตร	4.35	0.63	มาก	4.43	0.65	มาก
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน	4.40	0.61	มาก	4.44	0.64	มาก
3. ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน	4.13	0.73	มาก	4.30	0.65	มาก
4. ด้านการนิเทศ	4.35	0.70	มาก	4.35	0.62	มาก
รวม	4.33	0.65	มาก	4.39	0.64	มาก

จากตารางที่ 2 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของนวัตกรรมการบริหารวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจำระดับมัธยมศึกษา พบว่า มีผลการประเมินด้านความ ด้านความถูกต้อง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.33$, S.D. = 0.65) และด้านความเป็นไปได้โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.39$, S.D. = 0.64)

อภิปรายผลการวิจัย

นวัตกรรมการบริหารวิชาการสู่ความเป็นเลิศในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจำระดับมัธยมศึกษา มีประเด็นสำคัญที่ผู้วิจัยนำมาอภิปรายตามลำดับดังต่อไปนี้

1. สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความจำเป็นของการบริหารวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจำระดับมัธยมศึกษา

1.1 สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจำระดับมัธยมศึกษา โดยภาพรวม อยู่ในระดับ มาก ($\bar{x} = 4.253$, S.D.= 0.659) ทั้งนี้ สถานศึกษาต้องได้รับการประเมินคุณภาพภายนอก ตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) โดยเฉพาะมาตรฐานด้านผู้เรียน เกณฑ์การประเมินมาตรฐานด้านผู้เรียนมีตัวบ่งชี้ที่เป็นงานวิชาการเกือบทุกตัวบ่งชี้ ซึ่งต้องให้ความสำคัญและเกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการโดยตรง อีกประการหนึ่งคือ ผู้บริหารในฐานะผู้นำองค์กร รวมถึงบุคลากรการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจำระดับมัธยมศึกษา ให้ความสำคัญกับคุณภาพของนักเรียนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะเรื่องการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ซึ่งนำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอน การวัดประเมินผล และการนิเทศเพื่อให้นักเรียนในสถานศึกษามีคุณภาพ มีความรู้และมีทักษะที่

จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงและแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ทำให้การบริหารวิชาการอยู่ในระดับมาก

1.2 สภาพที่พึงประสงค์ของนวัตกรรมการบริหารวิชาการสู่ความเป็นเลิศในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจำระดับมัธยมศึกษา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.571$, S.D. 0.495) ทั้งนี้ เนื่องจาก ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจำระดับมัธยมศึกษาให้ความสำคัญและให้ความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาโรงเรียน และมีการติดตามผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ ซึ่งเป็นไปตามกลยุทธ์ของแผนปฏิบัติการสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจำระดับมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2566 เช่น กลยุทธ์ยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 และกลยุทธ์ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษา ที่ว่าด้วยเรื่องการพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอน การประเมินผล และการนิเทศการศึกษา

1.3 ความต้องการจำเป็นการบริหารวิชาการสู่ความเป็นเลิศในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจำระดับมัธยมศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตร เป็นลำดับที่ 1 ($PN_{I\text{modified}} = 0.77$) ด้านการจัดการเรียนการสอน เป็นลำดับที่ 2 ($PN_{I\text{modified}} = 0.75$) ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน เป็นลำดับที่ 3 ($PN_{I\text{modified}} = 0.74$) ด้านการนิเทศ เป็นลำดับที่ 4 ($PN_{I\text{modified}} = 0.73$) ทั้งนี้ เนื่องจาก ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจำระดับมัธยมศึกษาให้ความสำคัญและให้ความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาโรงเรียนร่วมกัน โดยมีแนวคิดการบริหารวิชาการที่เป็นเลิศที่ต้องเน้นการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในสังคมและเทคโนโลยีโดยการสนับสนุนกระบวนการการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและเป็นประสิทธิภาพสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างยั่งยืนและเป็นที่ยอมรับในสังคมของวันนี้และอนาคต

2. ร่างนวัตกรรมการบริหารวิชาการสู่ความเป็นเลิศในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจำระดับมัธยมศึกษา ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ 18 แนวทาง ได้แก่

2.1 การพัฒนาหลักสูตรสู่ความเป็นเลิศ ประกอบด้วย 6 แนวทาง คือ 1) การจัดทำหลักสูตร ให้เข้ากับบริบทของสถานศึกษา ชุมชน และสังคมในปัจจุบัน 2) การกำกับติดตามและประเมินความสำเร็จของจัดทำหลักสูตร 3) การมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร 4) การประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้นักเรียน ผู้ปกครองชุมชน ทราบอย่างต่อเนื่อง 5) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการพัฒนาหลักสูตร และ 6) การสร้างความตระหนักให้บุคลากรเห็นความสำคัญในการจัดทำหลักสูตร

2.2 การจัดการเรียนการสอนสู่ความเป็นเลิศ ประกอบด้วย 5 แนวทาง คือ 1) การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตร 2) การใช้สื่อและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน 3) การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนการสอน 4) การจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง และ 5) การอบรมทักษะการการเรียนการสอน การผลิตสื่อการสอน

2.3 การวัดผลประเมินผลการเรียน ประกอบด้วย 3 แนวทาง คือ 1) ประเมินผลจากการปฏิบัติงานในสภาพจริง 2) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกำกับติดตามการใช้เครื่องมือการวัดผลและประเมินผลและ 3) มีเกณฑ์มาตรฐานและตัวชี้วัดที่ชัดเจน

2.4 การนิเทศการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ ประกอบด้วย 4 แนวทาง ได้แก่ 1) การจัดทำแผนและการดำเนินการนิเทศการศึกษาอย่างต่อเนื่อง 2) การดำเนินการนิเทศในรูปแบบที่หลากหลายและเหมาะสมกับสถานศึกษา 3) การแต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศระดับเขตพื้นที่การศึกษา ระดับกลุ่ม และระดับโรงเรียน และ 4) การนำผลที่ได้จากการนิเทศไปปรับปรุงและพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม

3. ผลการประเมินวัดกรรมการบริหารวิชาการสู่ความเป็นเลิศในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 ท่าน มีผลการประเมิน ด้านความด้านความถูกต้อง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.65) และ ด้านความเป็นไปได้โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.64) ทั้งนี้เนื่องจากนวัตกรรมกรรมการบริหารวิชาการสู่ความเป็นเลิศในสถานศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผ่านกระบวนการศึกษา และการวิเคราะห์เอกสารเชิงวิชาการ (Documentary Study) การตรวจสอบด้วยความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) และความชัดเจนของภาษาที่ใช้ โดยมีเกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินคือ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item – Objective Congruence: IOC) ซึ่งกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลและการประเมินผลทั้งหมด ได้มาจากผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการพัฒนานวัตกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการ โดยผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากเครื่องมือ และแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย เพื่อให้ได้นวัตกรรมกรรมการบริหารวิชาการสู่ความเป็นเลิศในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ ที่มีความถูกต้องและมีความเป็นไปได้ ต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางเพื่อนำสู่การปฏิบัติได้จริง

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษานวัตกรรมใดที่จะส่งผลต่อประสิทธิภาพของงานวิชาการ ในสถานศึกษามากที่สุด

2. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับนวัตกรรมที่เหมาะสมตามขนาดขนาดของโรงเรียน เพื่อทราบนวัตกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการที่เหมาะสม

เอกสารอ้างอิง

ชุนวัฒน์ ปุบบางกระดี, สุกัญญา แซ่มซ้อย, และพฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์. (2565). แนวปฏิบัติที่ดีของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดการประเมินแบบร่วมมือและเป้าหมายของสะเต็มศึกษา. *วารสารศึกษา ศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 45(3), หน้า 51–78.

- ธนัญญา คุณสุข. (2565). การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของสถานศึกษา ระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดจันทบุรี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี, จันทบุรี.
- นุชเรศ คำดีบุญ. (2564). การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- วรภาพร ลินศิริ. (2564). การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้นบุรีรัมย์. *Journal of Humanities and Social Sciences, Rajabruk University*, 7 (3), หน้า 129–146.
- คิวนพร ละหารเพชร. (2562). ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขนาดเล็กตามความคิดเห็นของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี, จังหวัดสุราษฎร์ธานี.
- สุคนธ์ สินธพานนท์. (2558). การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่ เพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด 9119 เทคโนโลยีปริทัศน์.
- สุภัชชา โพธิ์เงิน. (2562). นวัตกรรมการบริหารวิชาการโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครตามแนวคิด การศึกษาเพื่ออาชีพ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สุริพงษ์ ตันติยานนท์. (2558). มองเห็นโอกาสที่คนอื่นมองข้าม มองข้ามอุปสรรคที่คนอื่นมองเห็น. อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- เอื้ออังกูร ชำนาญ. (2564). แนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนโรงเรียนพื้นที่สูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3. *Journal of MCU Nakhondhat*, 8(8), pp. 90–104.
- Hamel, G. (2006). The why, what, and how of management innovation. *Harvard business review*, 84(2), p. 72.

การปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่น อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

Performing Duties of Local Politicians, Bang Saphan District,

Prachuap Khiri Khan Province

ญโณบล ดิยะสัตย์กุลโกวิท

Yanobon Tiyasatkunkowit

นักศึกษาลัทธิรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

Master of Public Administration student

College of Management Innovation

Rajamangala University of Technology Rattanakosin

E-mail: Yanobonerng@gmail.com

Received 23-07-2024; Revised 29-08-2024; Accepted 30-08-2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ (1) เพื่อพรรณาบริบทการปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่นอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (2) เพื่อระบุปัญหาการปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่นอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์และ (3) เพื่อเสนอแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่นอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research Method) ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 10 คน ได้แก่ ข้าราชการส่วนภูมิภาค และ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น และประชาชนที่มีภูมิสำเนาผลการวิจัย (1) ด้านบริบทการปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่น ผลการศึกษาพบว่าใช้หลักเกณฑ์ของ (ก) พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 ส่วนที่ 3 หน้าที่ของเทศบาล บทที่ 1 เทศบาลตำบล (ข) พระราชบัญญัติ สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 ส่วนที่ 2 อำนาจหน้าที่ของสภาตำบล (2) ด้านปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่นต่อประชาชน พบปัญหาทั้งหมด ดังนี้ (ก) ปัญหาการปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่น เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชน (ข) ด้านการป้องกันโรคติดต่อ (ค) ด้านการสนับสนุนการศึกษา (3) ด้านเสนอแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่น อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ภายใต้พระราชบัญญัติ มาจากพระราชบัญญัติเทศบาลพ.ศ.2496 มาตรา 50 นักการเมืองท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาล ดังต่อไปนี้ (ก) การรักษาความสงบเรียบร้อย (ข) การจัดการคมนาคม (ค) การบรรเทาสาธารณภัย (ง) การป้องกันโรคติดต่อ (จ) การสนับสนุนการศึกษา (ฉ) การส่งเสริมศาสนา (ช) การพัฒนา

เด็กสตรี คนชรา ผู้พิการ (ซ) การบำรุงรักษา ทรัพยากร ธรรมชาติ (ฅ) การบำรุงรักษาวัฒนธรรม (ญ)
การบำรุงรักษาภูมิปัญญาท้องถิ่น

คำสำคัญ: การปฏิบัติหน้าที่ นักการเมืองท้องถิ่น อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

Abstract

This research has three objectives: (1) To contextualize the performance of local politicians. Bangsaphan District, Prachuap Khiri Khan Province (2) To identify problems in the performance of local politicians. and (3) to propose guidelines for the performance of local politicians. Bangsaphan District, Prachuap Khiri Khan Province. This research is qualitative research. (Qualitative research methods) mainly for additional in-depth information, 10 important key report authors, including regional government officials and local government officials and citizens with domicile research results (1) Context of performance of local politicians The results of the study showed that the criteria of (a) Municipal Act B.E. 2496 (1953) Part 3 Duties of Municipalities Chapter 1 Sub-district Municipalities (b) Sub-District Councils and Sub-District Administrative Organizations Act B.E. 2537 (1994) Part 2 Authority and Duties of District Councils (2) Problems in the performance of duties of local politicians to the people. Found all the problems. (a) Problems of performing duties of local politicians for the benefit of the people, (b) Prevention of communicable diseases, (c) Support for education (3) Proposing guidelines for the performance of duties of local politicians. Under the Act, derived from the Municipality Act B.E. 2496, Section 50, local politicians have the authority and duty to develop the sub-district both economically and economically. Society & Culture Governed by law, the municipality The duties to be done in the municipality are as follows: (a) maintaining public order (b) managing transportation (c) disaster relief (d) preventing communicable diseases (e) supporting education (f) promoting religion (g) developing Children, women, the elderly, the disabled. (h) Maintenance of moral resources. (i) Maintenance of culture (j) Maintenance of local wisdom.

Keywords: Transfers sub Performance of Duties local Politician; Bangsaphan District; Prachuap Khiri Khan province

บทนำ

การปกครองท้องถิ่นคือการปกครองที่รัฐกลางหรือส่วนกลางได้กระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น ซึ่งเป็นองค์กรที่มีสิทธิตามกฎหมาย มีพื้นที่ และประชากรเป็นของตนเอง ประการสำคัญองค์กรดังกล่าวจะต้องมีอำนาจอิสระ (Autonomy) ในการปฏิบัติอย่างเหมาะสม มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง ตามเจตนารมณ์ของการปกครองในระบบประชาธิปไตยการปกครองส่วนท้องถิ่นจึงเป็นพื้นที่ทางการเมืองที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการฝึกฝนให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในกิจการบ้านเมืองที่สามารถพัฒนาต่อไปเป็นพลเมืองที่แข็งขันของประเทศชาติได้อีกทั้งการปกครองส่วนท้องถิ่นจะเป็นการฝึกฝนความเป็นพลเมืองในสังคมประชาธิปไตยเพราะการเมืองท้องถิ่นนั้นมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะโดยตัวแสดงทางการเมืองท้องถิ่นที่มีบทบาทหลักมีทั้งที่อยู่ในภาคการเมืองคือผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่น ภาคราชการส่วนท้องถิ่น คือพนักงานและหน่วยปฏิบัติการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาสังคมเช่นผู้นำชุมชนหรือบุคคลที่ได้รับการเคารพยกย่องจากสมาชิกชุมชน

นับแต่ประเทศไทยมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 เป็นต้นมา เป็นผลให้มีการตราพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 นับเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญต่อการเมืองท้องถิ่น และต่อมามีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 ก็ได้เพิ่มอำนาจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้นเป็นลำดับ ดังนั้นผลจากการกระจายอำนาจของส่วนกลางที่ผ่านมา ส่งผลให้ท้องถิ่นแต่ละแห่งมีลักษณะของการจัดการปกครองที่มีตัวแทนมาจากการเลือกตั้งตามระบอบประชาธิปไตย ทำให้การเมืองเรื่องการเลือกตั้งขยายไปสู่การเมืองระดับท้องถิ่นมากขึ้น ประชาชนทั้งในเมืองและในชนบทต่างเกี่ยวพันกับการเลือกตั้ง และเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้นำชุมชนในระดับต่าง ๆ ได้มีโอกาสเข้าสู่อำนาจตามระบอบประชาธิปไตยทำให้อำนาจรัฐเปลี่ยนมือจากข้าราชการส่วนกลางที่ถือครองอำนาจมายาวนานไปสู่ผู้การเมืองท้องถิ่นทำให้เกิดการแข่งขันกันเพื่อเข้าชิงตำแหน่งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เข้มข้นและรุนแรงยิ่งขึ้น อีกทั้งการที่ส่วนกลางถ่ายโอนภารกิจต่าง ๆ สู้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มขึ้นก็ส่งผลให้การเมืองท้องถิ่นมีความตื่นตัวมากขึ้นอย่างรวดเร็วและทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเคลื่อนเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางของระบบการเมืองท้องถิ่นในระดับที่เข้มข้นมากขึ้น

คำว่า “นักการเมือง” (politician) มีต้นกำเนิดมาจากคำว่า “การเมือง” (politics) ซึ่งมีรากศัพท์มาจากภาษากรีกคำว่า "polis" ที่แปลว่าเมืองหรือนคร ในประวัติศาสตร์ของกรีกโบราณ เมืองหรือมหานครถือเป็นรัฐ (state) ที่เรียกว่านครรัฐ เช่น นครรัฐเอเธนส์และนครรัฐสปาร์ตาในนครรัฐเอเธนส์ สังคมถือว่าการเมืองคือการมีส่วนร่วมของประชาชนทั้งหมดในกิจการของรัฐ ซึ่งนักการเมืองคือผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการกำกับดูแลการปกครองของรัฐ โดยประชาชนที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองจะมีความรับผิดชอบมากกว่าคนทั่วไปในการบริหารจัดการเรื่องต่าง ๆ ของรัฐ (สถาบันพระปกเกล้า, <http://wiki.kpi.ac.th/index.php?title=นักการเมืองท้องถิ่น>)

ดังนั้นการปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่นควรยึดถือปฏิบัติตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 หรือ พระราชบัญญัติ สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 และในการปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่นนั้นให้ความสำคัญของหลักกรรมมาภิบาล ก็เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนโดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และนักการเมืองท้องถิ่นได้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลของนักการเมืองท้องถิ่น ซึ่งก่อนที่จะจัดทำโครงการ ต่าง ๆ ได้มีการคำนึงถึงผลดีและผลกระทบที่มีต่อประชาชนในพื้นที่ที่มีการตรวจสอบและการประเมินผลการปฏิบัติงานและในส่วนของอำนาจหน้าที่ที่นักการเมืองท้องถิ่น มีทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ประกอบด้วย การบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก รักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย การดูแลการจราจรและส่งเสริมสนับสนุนหน่วยงานอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จัดการ ส่งเสริม และสนับสนุนการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และการฝึกอบรมให้แก่ประชาชนรวมทั้งการจัดการหรือสนับสนุนการดูแลและพัฒนาเด็กเล็กตามแนวทางที่เสนอแนะจากกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา ส่งเสริมการพัฒนาศรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ คุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

เช่นเดียวกันถ้าหากว่านักการเมืองท้องถิ่นไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ของตนเองให้ดีก็จะส่งผลให้มีผลกระทบตามมาในด้านต่าง ๆ ที่กล่าวในพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 หรือ พระราชบัญญัติ สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 ไม่ว่าจะก่อให้เกิดปัญหาในด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย ปัญหาด้านการจัดการคมนาคม ปัญหาด้านการสนับสนุนการศึกษา เป็นต้น ซึ่งปัญหาเหล่านี้อาจจะส่งผลกระทบให้กับประชาชนในพื้นที่ที่ไม่มากนักน้อยหากนักการเมืองท้องถิ่นละเลยการปฏิบัติหน้าที่ของตนเอง (พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537, 2537) และ (พระราชบัญญัติเทศบาลแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 12) พ.ศ.2496, 2546)

ด้วยเหตุนี้จากประเด็นปัญหาดังกล่าวอาจส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่น ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะจัดทำวิจัยในประเด็นที่เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่นอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อเป็นข้อมูลแก่การปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืององค์การปกครองท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในด้านต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้นต่อไป ซึ่งผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ของบุคคลในพื้นที่ จากการสำรวจพบว่า พบว่านักการเมืองท้องถิ่นไม่ได้รับความร่วมมือในการมีส่วนร่วมของประชาชนประชาชนในพื้นที่บางกลุ่มในอำเภอบางสะพานไม่ให้การสนับสนุนด้านการมีส่วนร่วมเท่าที่ควร เพราะมีความเห็นที่ไม่เกี่ยวข้องกับตนเอง และนอกจากนี้ยังพบว่า นักการเมืองท้องถิ่นขาดการสนับสนุนจากบางภาคส่วนในการขับเคลื่อนที่จะให้เกิดการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพิจารณาบริบทการปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่น อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อระบุปัญหาการปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่น อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่น อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น

ความหมายของการปกครองส่วนท้องถิ่น

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ส่วนใหญ่ แล้วให้ความหมายไว้ในลักษณะที่คล้ายคลึงกันและอาจแตกต่างกันในรายละเอียด ดังนี้

เดเนี่ยล วิท (Daniel Wit, 1967) นิยามว่า การปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง การปกครองที่รัฐบาลกลางให้อำนาจ หรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีโอกาสในการปกครองร่วมกันทั้งหมด หรือบางส่วนในการบริหารท้องถิ่น ตามหลักการที่ว่า ถ้าอำนาจการปกครองมาจากประชาชนในท้องถิ่นแล้ว รัฐบาลของท้องถิ่นก็ย่อมเป็นรัฐบาลของประชาชนโดยประชาชนและเพื่อประชาชน ดังนั้น การบริหารการปกครองท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องมีองค์กรของตนเองอันเกิดจากการกระจาย อำนาจของรัฐบาลกลาง โดยให้องค์กรอันมิได้เป็นส่วนหนึ่งของรัฐบาล มีอำนาจในการตัดสินใจและบริหารงานภายในท้องถิ่นในเขตอำนาจของตน

Robson (1953, หน้า 574 อ้างถึงใน โกวิท พวงงาม, 2549, หน้า 3) การปกครองท้องถิ่น หมายถึง หน่วยการปกครองซึ่งรัฐได้จัดตั้งขึ้นและให้อำนาจปกครองตนเอง (Autonomy) มีสิทธิตามกฎหมาย (Legal Rights) และต้องมีองค์กรที่จำเป็นในการปกครอง (Necessary Organization) เพื่อปฏิบัติหน้าที่ให้สมความมุ่งหมายของการปกครองท้องถิ่นนั้น ๆ

หน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่นในประเทศไทย

นักการเมืองท้องถิ่นที่ประชาชนเลือกเข้ามาจะต้องพยายามหามาตรการ วิธีกาต่าง ๆ และบริหารจัดการใช้งบประมาณเพื่อให้ท้องถิ่นของตนเองสามารถจัดบริการสาธารณะได้อย่างราบรื่นตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งการพัฒนาบริการขั้นพื้นฐานที่นักการเมืองท้องถิ่นมาจากพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 มาตรา 50 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตท้องถิ่นดังนี้

- 1) การรักษาความสงบ เรียบร้อย เป็นกิจกรรมที่ครอบคลุมในการดูแลจัดการความสงบเรียบร้อยของประชาชน ให้เกิดความสงบเรียบร้อยของสังคมไม่ให้เกิดปัญหาแก่สังคม
- 2) การจัดการคมนาคม เป็นกิจกรรมที่ครอบคลุมเกี่ยวกับการบำรุงรักษาระบบทางหลวงและท้องถิ่นการจักระบบการจราจรทางบก การบำรุงรักษาระบบการ คมนาคมทางน้ำและท่าเรือ ทำให้

ประชาชนมีโอกาสเข้าถึงความสะดวกสบายและมีความปลอดภัยในชีวิตจากการเดินทางรวมทั้งการลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางประจำวัน ได้แก่ การก่อสร้างและบำรุงรักษาถนน ทางเดิน และทางเท้าให้ได้มาตรฐานและคุณภาพ เพื่อให้ประชาชน ได้รับบริการด้านการคมนาคมที่ทั่วถึงสะดวกและปลอดภัย การจัดการโดยสภาประจำทางสาธารณะ รวมถึงส่งเสริมการพัฒนาท้องถิ่นให้มีศักยภาพเป็นเมืองที่สมบูรณ์ในอนาคต

3) การบรรเทาสาธารณภัย เป็นงานเพื่อป้องกันบรรเทาสาธารณภัย จากภัยธรรมชาติเช่น แผ่นดินไหว น้ำท่วม ฝนตกหนัก โรคระบาด ภัยแล้ง อัคคีภัย หรือภัยจากธรรมชาติอื่น ๆ หรือภัยจากมนุษย์ เช่น ภัยจากจรวด ภัยจากวัตถุอันตราย ซึ่งการบรรเทาสาธารณภัยดังกล่าวเป็นงานที่จัดการเพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนและส่วนรวม

4) การป้องกันโรคติดต่อ เป็นกิจกรรมที่ครอบคลุมเกี่ยวกับการป้องกันจัดการดูแลเพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายเมื่อเกิดโรคติดต่อ และแนวทางในการดำเนินการเมื่อเกิดโรคติดต่อเพื่อลดความเสียหายที่จะเกิดขึ้น

5) การสนับสนุนการศึกษา เป็นกิจกรรมที่ครอบคลุมเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร เสริมสร้างความรู้พัฒนาการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ ซึ่งเป็นการพัฒนาบุคลากรให้มีการพัฒนาที่ยั่งยืน

6) การส่งเสริมศาสนา เป็นการส่งเสริมทะนุบำรุงศาสนาในพื้นที่ สร้างความเข้าใจของคนในชุมชนหรือประชาชนในพื้นที่ ทำให้เกิดความเข้าใจแม้จะมีความต่างของศาสนาให้สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข

7) การพัฒนา เด็ก สตรี คนชรา คนพิการ เป็นกิจกรรมที่ครอบคลุมเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรเด็ก สตรี คนชรา คนพิการ ให้ได้รับความดูแลที่เหมาะสม เช่น การดูแลผู้ชราที่ยากไร้ในพื้นที่ ส่งเสริมการสร้างงานของคนพิการ

8) การบำรุงรักษาทรัพยากร เป็นกิจกรรมที่ครอบคลุมในการดูแลทรัพยากรในพื้นที่ เช่น ป่าไม้ แหล่งน้ำตามธรรมชาติ แร่และหินต่าง ๆ ให้มีการทดแทนหรือไม่ให้เกิดการทำลายที่กระทบต่อธรรมชาติหรือการดำเนินชีวิตของผู้คน เช่น การปลูกป่าทดแทน การเก็บขยะในแม่น้ำ การสร้างฝายเก็บน้ำ ซึ่งในการบำรุงรักษาทรัพยากรนั้น สามารถทำได้หลายวิธี

9) การบำรุงรักษาวัฒนธรรม เป็นการส่งเสริมทะนุบำรุงวัฒนธรรมในพื้นที่ เพื่อดูแลดำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรมท้องถิ่นซึ่งเป็นเอกลักษณ์ที่สะท้อนให้เห็นความเป็นอยู่ความเป็นมาของผู้คนในท้องถิ่นดังกล่าว

10) การบำรุงรักษาภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นการส่งเสริมทะนุบำรุงภูมิปัญญาของท้องถิ่น เพื่อดูแลดำรงไว้ซึ่งภูมิปัญญาท้องถิ่นซึ่งเป็นเอกลักษณ์ที่สะท้อนให้เห็นความเป็นอยู่ วิถีชีวิต แนวคิด วิธีการประดิษฐ์และพัฒนาการของผู้คนในท้องถิ่นดังกล่าว

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ประชากรที่ต้องการศึกษา ในการศึกษาครั้งนี้คัดเลือกโดยใช้เกณฑ์ คุณลักษณะของ (วิโรจน์ ก่อสกุล, 2556 น.37) โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 เจ้าหน้าที่ภาครัฐ ประกอบด้วย ข้าราชการส่วนภูมิภาคและข้าราชการส่วนท้องถิ่น

กลุ่มที่ 2 ประชาชน คัดเลือกจากประชาชนที่อยู่ในเขตกรมการปกครองของอำเภอบางสะพาน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษานี้ใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเป็นเครื่องมือในการวิจัยคำถามที่กำหนดไว้แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์

ส่วนที่ 2 บริบทการปฏิบัติหน้าที่ของนักรการเมืองท้องถิ่น อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ส่วนที่ 3 ปัญหาการปฏิบัติหน้าที่ของนักรการเมืองท้องถิ่น อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ส่วนที่ 4 แนวทางการปฏิบัติหน้าที่ของนักรการเมืองท้องถิ่น อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) การสัมภาษณ์เชิงลึก โดยใช้การสัมภาษณ์ แบบเป็นทางการ (Formal Interview) ใช้การพูดคุยในบรรยากาศที่เป็นกันเอง ซักถาม ข้อมูลและความคิดเห็น ควบคู่ไปกับสังเกตการณ์ จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Information) จำนวน 10 คน

2) การสังเกตการณ์ (Observation) ใช้การสังเกตการณ์แบบไม่มีส่วนร่วม ในการปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่น อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

3) การค้นคว้าผ่านเอกสาร (Documentary Research) เป็นการศึกษาผ่านเอกสารต่าง ๆ ตั้งแต่แผนงานดำเนินการ แผนงบประมาณ รายงานผลการดำเนินงานและเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ยังศึกษาผ่านเว็บไซต์ ผลงานทางวิชาการ งานวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธีการวิเคราะห์แบบแก่นสาระ (Thematic Analysis) เป็นการรวบรวมข้อมูลจากผู้สัมภาษณ์ทั้งหมดแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่วางไว้โดยเครื่องมือที่ใช้ มีการสร้างกรอบในการวิเคราะห์เนื้อหาจากทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างประเด็นคำถามสำหรับการสัมภาษณ์

ผลการศึกษารายละเอียด

จากผลการศึกษาสามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้

บริบทการปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่น อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่าการปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่นควรยึดถือปฏิบัติตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 หรือ พระราชบัญญัติ สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 และในการปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่นนั้นให้ความสำคัญของหลักธรรมาภิบาลก็เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และนักการเมืองท้องถิ่นได้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลของนักการเมืองท้องถิ่นซึ่งก่อนที่จะจัดทำโครงการต่าง ๆ ได้มีการคำนึงถึงผลดีและผลกระทบที่มีต่อประชาชนในพื้นที่ มีการตรวจสอบและการประเมินผลการปฏิบัติงาน และในส่วนของอำนาจหน้าที่ที่นักการเมืองท้องถิ่น มีทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ประกอบด้วย การบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก รักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย การดูแลการจราจร และส่งเสริมสนับสนุนหน่วยงานอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จัดการส่งเสริม และสนับสนุนการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และการฝึกอบรมให้แก่ประชาชน รวมทั้งการจัดการหรือสนับสนุนการดูแลและพัฒนาเด็กเล็กตามแนวทางที่เสนอแนะจากกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา ส่งเสริมการพัฒนาศรี เด็กเยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ คุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

อภิปรายผลการวิจัย

1) ปัญหาด้านการปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่นเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชนพบว่า นักการเมืองท้องถิ่นไม่สามารถตอบสนองประโยชน์สุขของประชาชนทั้งหมดได้ เนื่องจากความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอำเภอบางสะพานมีความหลากหลาย และประชาชนแต่ละคนมีความต้องการที่ไม่เหมือนกัน เช่นในบางครอบครัวที่มีฐานะยากจนจึงมีความต้องการในด้านสาธารณูปโภค บริโภค แต่ในครอบครัวที่มีความต้องการทางด้านพื้นฐานจะมีต้องการที่สูงกว่า ดังนั้นในการที่จะตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ทั้งหมดเป็นการยากที่จะทำ รวมถึงติดปัญหาด้านงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด ซึ่งนักการเมืองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถปฏิบัติให้บรรลุ พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2537 มาตรา 50 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบล ในการพัฒนาตำบลนักการเมืองส่วนท้องถิ่น ในข้อ (1) ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้วยเหตุนี้จึงต้องศึกษาด้านการปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่นเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชนมากขึ้น

2) ปัญหาด้านปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่นต่อการสนับสนุนของการมีส่วนร่วมของประชาชน พบว่านักการเมืองท้องถิ่นไม่ได้รับความร่วมมือในการมีส่วนร่วมของประชาชนเนื่องจากประชาชนในพื้นที่บางกลุ่มในอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไม่ให้การสนับสนุนด้านการมีส่วนร่วมเท่าที่ควร เพราะมีความเห็นที่ไม่เกี่ยวข้องกับตนเอง ดังนั้นการที่นักการเมืองส่วนท้องถิ่นจะได้รับความร่วมมือในการมีส่วนร่วมของประชาชนก็เป็นไปได้ยาก ซึ่งนักการเมืองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถปฏิบัติให้บรรลุ พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2537 มาตรา 50 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบล ในการพัฒนาตำบลนักการเมืองส่วนท้องถิ่น ในข้อ 1) ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้วยเหตุนี้จึงต้องศึกษาด้านการปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่นต่อการสนับสนุนของการมีส่วนร่วมของประชาชนมากขึ้น

3) ด้านปัญหาการปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่นโดยการดำเนินตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พบว่านักการเมืองท้องถิ่นไม่ได้รับการร่วมมือจากการประสานงานกับทุกภาคส่วน ซึ่งในการปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่นต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายภาคส่วน รวมทั้งการปฏิบัติงานของพนักงานข้าราชการในองค์กรให้มีประสิทธิภาพประสิทธิผล ดังนั้นในการที่จะปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่นที่จะให้ดำเนินการตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีเป็นไปได้ยาก ซึ่งนักการเมืองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถปฏิบัติให้บรรลุ พระราชบัญญัติ สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ส่วนที่ 2 อำนาจหน้าที่ของสภาตำบล ด้วยเหตุนี้จึงต้องศึกษาการดำเนินตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

4) ด้านปัญหาการปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่นด้านการป้องกันโรคติดต่อ พบว่าเนื่องจากขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถโดยตรง อีกทั้งนักการเมืองส่วนท้องถิ่นไม่ให้ความสำคัญจึงทำให้ไม่สามารถป้องกันโรคติดต่อได้ เช่น โรคโควิด 19 หรือ โรคไข้เลือดออก เป็นต้น รวมถึงประชาชนยังขาดทักษะ ความรู้ความสามารถในการดูแลสุขภาพของตนเองเพื่อป้องกันโรคติดต่อ

ได้ ซึ่งถ้าหากแก้ปัญหาจะต้องใช้เวลานาน ไม่ทันการณ์ในการป้องกันโรคติดต่อ ซึ่งนักการเมืองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถปฏิบัติให้บรรลุ พระราชบัญญัติเทศบาลพ.ศ. 2537 มาตรา 50 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบล ในการพัฒนาตำบลนักการเมืองส่วนท้องถิ่น ในข้อ (4) การป้องกันโรคติดต่อด้วยเหตุนี้จึงต้องศึกษาด้านการป้องกันโรคติดต่อมากขึ้น

5) ด้านปัญหาการปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่นด้านการสนับสนุนการศึกษา พบว่างบประมาณของท้องถิ่นไม่เพียงพอต่อการสนับสนุนแบบเต็มกำลัง เพราะตั้งไว้เฉพาะการเท่านั้น และในกรณีหน่วยงาน ด้านการศึกษา ซึ่งถ้าหากจะร้องขอการสนับสนุนก็เป็นไปได้ยาก ซึ่งนักการเมืองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถปฏิบัติให้บรรลุ พระราชบัญญัติเทศบาลพ.ศ. 2537 มาตรา 50 ภายใต้บังคับแห่ง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้ได้นำเสนอเนื้อหาสาระที่เชื่อมโยงกับข้อค้นพบในการวิจัยข้างต้นโดย ข้อเสนอแนะในภาพรวมประกอบด้วย 2 ส่วนคือ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไปซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและเชิงปฏิบัติการ

1) นักการเมืองท้องถิ่นควรจัดลำดับความสำคัญและความเร่งด่วนของความต้องการของประชาชนและจัดทีมงานรับผิดชอบดำเนินการ โดยนักการเมืองท้องถิ่น ควรนำความต้องการของประชาชนมาเข้าที่ประชุมในท้องถิ่น และร่วมกันจัดลำดับความสำคัญ และความเร่งด่วนของความต้องการเหล่านั้น และกำหนดทีมงาน เพื่อดูแลดำเนินการให้ความต้องการต่าง ๆ เหล่านี้ได้รับการตอบสนองตามลำดับความสำคัญความเร่งด่วนอย่างครบถ้วน โดยจะต้องมีการรายงานผลความคืบหน้าของการดำเนินงาน และเป้าหมายเวลาแล้วเสร็จภาระกิจของผู้รับผิดชอบแต่ละทีม ต่อสภาท้องถิ่นตามรอบวาระการรายงานติดตามประเมินผลที่กำหนดไว้

2) นักการเมืองท้องถิ่นควรรณรงค์เพื่อสร้างจิตสำนึกและปลูกฝังค่านิยมความเป็นเจ้าของพื้นที่ให้กับประชาชนในท้องถิ่น เพื่อให้เกิดความรู้สึกรัก ห่วงแหน และต้องการที่จะมีส่วนร่วมในการดำเนินการเพื่อรักษาผลประโยชน์ให้กับชุมชนของตนเอง

3) นักการเมืองท้องถิ่นควรดำเนินตามหลักการการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายภาคส่วน รวมทั้งการปฏิบัติงานของพนักงานข้าราชการในองค์กรให้มีประสิทธิภาพประสิทธิผล

4) นักการเมืองท้องถิ่นควรสร้างทักษะ ให้ประชาชนสามารถดูแลสุขภาพของตนเองเพื่อป้องกันโรคติดต่อได้ โดยนักการเมืองท้องถิ่นควรจัดทำโครงการในการให้ความรู้และสร้างทักษะให้กับประชาชนเพื่อให้สามารถดูแลสุขภาพตนเอง บุคคลในครอบครัว และบุคคลรอบข้างให้สามารถป้องกันโรคติดต่อ ได้ เนื่องจากบุคลากรขาดแคลนเป็นปัญหาเชิงโครงสร้าง หากแก้ปัญหานี้อาจจะต้องใช้เวลานาน ซึ่งอาจจะไม่ทันการณ์ในการป้องกันโรคติดต่อ

5) นักการเมืองท้องถิ่นควรเพิ่มรายได้ของท้องถิ่นจากจุดเด่นของท้องถิ่น และนำรายได้มาใช้ในการสนับสนุนการศึกษาและนำรายได้มาใช้ในการสนับสนุนการศึกษา โดยนักการเมืองท้องถิ่นควรปรับปรุงเพื่อประชุมชนหรือในการเพิ่มรายได้จากจุดแข็งของท้องถิ่นหรือจุดเด่นของท้องถิ่น เช่น การท่องเที่ยว ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร หรือ ทรัพยากรท้องถิ่นและนำรายได้ในส่วนนั้นมาใช้ในการสนับสนุนด้านการศึกษาของท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้คือการศึกษาการปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่น อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อให้ทราบถึงบริบทการปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่น อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปัญหาการปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่นและแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่น ซึ่งการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเฉพาะกลุ่มข้าราชการและประชาชนในอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เท่านั้นดังนั้นการศึกษาค้างต่อไปควรมีการศึกษาในประเด็นอื่น ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ครอบคลุมและสามารถนำผลการศึกษาวินิจฉัยไปพัฒนาต่อยอดในด้านการเรียนรู้เกี่ยวกับ การปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่น อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ได้คือ

1) ศึกษาในกลุ่มนักการเมืองท้องถิ่นที่เข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่ช่วยให้ทราบถึงบริบทการปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่น อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปัญหาการปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่น และ แนวทางการปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่น

2) ควรศึกษาแนวทางการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ในเชิงลึกโดยการสัมภาษณ์และสังเกตการณ์วิธีการดำเนินชีวิตในสถานที่ทำงานเพื่อค้นหาแนวทางการปฏิบัติตนของบุคลากร

เอกสารอ้างอิง

โกวิท พวงงาม. (2549). องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทย ปรับวิธีคิด เพิ่มความสามารถ และพลังสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : เอกสารเผยแพร่ศูนย์ศึกษาการพัฒนาประชาธิปไตย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

พระราชบัญญัติเทศบาลแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 12) พ.ศ.2496. (14 ธันวาคม 2546). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 120 ตอนที่ 124.

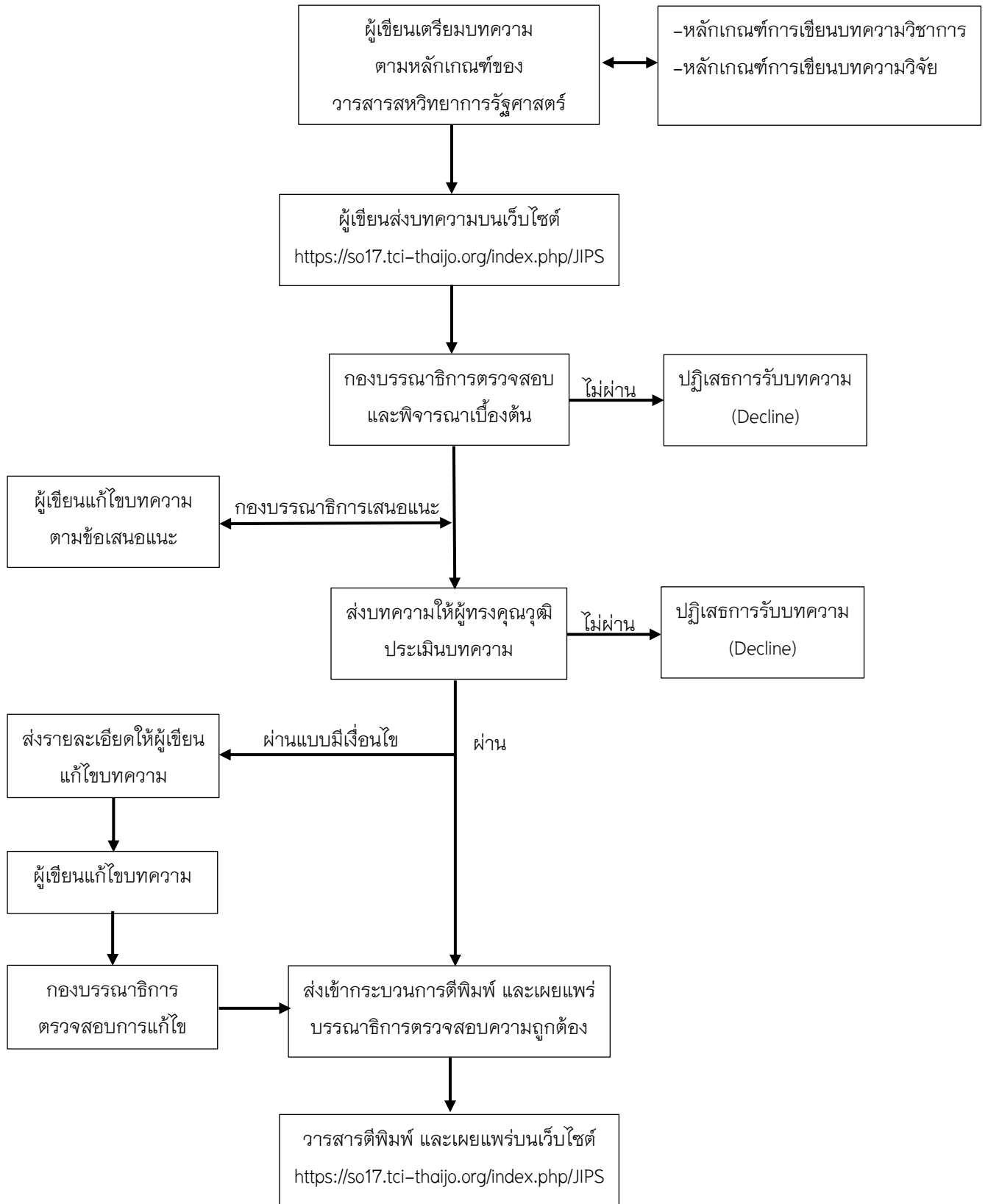
พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537. (2 ธันวาคม 2537) *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 111 ตอนที่ 53 ก.

วิโรจน์ ก่อสกุล. (2558). *เอกสารประกอบการบรรยายกระบวนการวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์*.โครงการรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.

สถาบันพระปกเกล้า. (มปป.). นักการเมืองท้องถิ่น. เข้าถึงได้จาก :
<http://wiki.kpi.ac.th/index.php?title=นักการเมืองท้องถิ่น>, 8 ตุลาคม 2566.

Daniel, W. (1967). *Comparative Survey of Local Govt. and Administration*. Bangkok : Kurusapha Press.

ขั้นตอนการส่งบทความตีพิมพ์ วารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์

จริยธรรมการตีพิมพ์วารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์

มาตรฐานทางจริยธรรมของผู้เขียนบทความ

1. ผู้เขียนบทความจะต้องมีความรับผิดชอบและรับรองว่า บทความที่ส่งมาขอรับการตีพิมพ์ในวารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์จะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอื่น ๆ
2. ผู้เขียนบทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความวิชาการหรือบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์อย่างเคร่งครัด รวมทั้งระบบการอ้างอิงต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของวารสาร
3. ผู้เขียนจะต้องปรับแต่ง แก้ไขบทความให้ถูกต้องตามรูปแบบของวารสารในหัวข้อ “คำแนะนำสำหรับผู้เขียน” โดยเฉพาะหัวข้อ รูปแบบของการจัดเตรียมต้นฉบับ อันจะนำไปสู่บทความที่มีรูปแบบการตีพิมพ์ที่ได้มาตรฐานเดียวกัน
4. ผู้เขียนจะต้องคำนึงถึงจริยธรรมการวิจัย คือต้องไม่ละเมิดหรือคัดลอกผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ทางซึ่งวารสารได้กำหนดความซ้ำของผลงาน ด้วยโปรแกรม CopyCat เว็บ Thaijo โดยทางวารสารได้กำหนดค่าไว้ในระดับ ไม่เกิน 20% โดยมีผลตั้งแต่วันที่ 1 เดือนมกราคม 2566 เป็นต้นไป
5. ผู้เขียนซึ่งมีชื่อปรากฏอยู่ในบทความจะต้องเป็นผู้มีส่วนในการจัดทำบทความหรือมีส่วนในการดำเนินการวิจัย ซึ่งข้อนี้ ขอสงวนสำหรับบุคคลที่ไม่ได้มีส่วนร่วมในการจัดทำบทความจะไม่อนุญาตให้ใส่ชื่อลงไปเด็ดขาด หากมีการตรวจสอบพบว่า มีบุคคลที่ไม่มีส่วนร่วมในการจัดทำบทความปรากฏอยู่ ทางวารสาร จะถอนบทความนั้นออกทันที
6. ผู้เขียนจะต้องมีความรับผิดชอบในการอ้างอิงเนื้อหาใน ผลงาน ภาพ หรือตาราง หากมีการนำมาใช้ในบทความของตนเอง โดยให้ระบุ “ที่มา” เพื่อป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์ (หากมีการฟ้องร้องจะเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนแต่เพียงผู้เดียว ทางวารสารจะไม่รับผิดชอบใด ๆ ทั้งสิ้น) และจะดำเนินการถอนบทความออกจากการเผยแพร่ของวารสารทันที
7. ผู้เขียนจะต้องตรวจสอบความถูกต้องของรายการเอกสารอ้างอิง ทั้งในแง่ของรูปแบบและเนื้อหา และไม่ควรรนำเอกสารวิชาการที่ไม่ได้อ่านมาอ้างอิง หรือใส่ไว้ในเอกสารอ้างอิง และควรอ้างอิงเอกสารเท่าที่จำเป็นอย่างเหมาะสม ไม่ควรอ้างอิงเอกสารที่มากจนเกินไป รวมทั้งต้องอ้างอิงจากรูปแบบการอ้างอิงของบทความ โดยจะต้องมีการอ้างอิงตรงตามรูปแบบที่วารสารกำหนดไว้
8. ผู้เขียนจะต้องปรับปรุงแก้ไขบทความตามผลประเมินจากผู้ประเมินบทความและกองบรรณาธิการ ให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด หากไม่ปรับปรุงตามที่กำหนดจะต้องเลื่อนการตีพิมพ์เผยแพร่ออกไป หรือ อาจถูกปฏิเสธการเผยแพร่บทความ

9. ผู้เขียนควรระบุชื่อแหล่งทุนที่ให้การสนับสนุนในการทำวิจัย (ถ้ามี) และควรระบุผลประโยชน์ทับซ้อน (ถ้ามี)

10. ผู้เขียนจะต้องไม่รายงานข้อมูลที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ไม่ว่าจะเป็นการสร้างข้อมูลเท็จ หรือการปลอมแปลง บิดเบือน รวมไปถึงการตกแต่ง หรือ เลือกแสดงข้อมูลเฉพาะที่สอดคล้องกับข้อสรุป

11. ผู้เขียนไม่ควรอ้างอิงเอกสารที่ถูกถอดถอนออกไปแล้ว เว้นแต่ข้อความที่ต้องการสนับสนุนนั้นเป็นข้อความที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการถอดถอน และจะต้องระบุไว้ใน เอกสารอ้างอิงด้วยว่าเป็นเอกสารที่ได้ถูกถอดถอนออกไปแล้ว

มาตรฐานทางจริยธรรมของบรรณาธิการ

1. บรรณาธิการจะต้องกำกับติดตามดูแลให้การดำเนินงานของวารสาร เป็นไปตามนโยบาย และวัตถุประสงค์ให้ถูกต้องตามจริยธรรม/จรรยาบรรณ ตามประกาศของคุยนีติชนิการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) เรื่องการประเมินด้านจริยธรรม/จรรยาบรรณวารสารวิชาการไทยในฐานข้อมูล TCI วันที่ 24 มิถุนายน 2562

2. บรรณาธิการจะต้องกำกับติดตามดูแล และดำเนินการอย่างเหมาะสมกับผู้พิมพ์หรือบทความที่ตรวจพบว่ามีอาการกระทำผิดด้านจริยธรรม/จรรยาบรรณ เช่น การละเมิดหรือคัดลอกผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ทางซึ่งวารสารได้กำหนดความซ้ำของผลงาน ด้วยโปรแกรม CopyCat เว็บ Thajjo โดยทางวารสารได้กำหนดค่าไว้ในระดับ ไม่เกิน 20% เป็นต้น

3. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล การตีพิมพ์เผยแพร่บทความที่มี conflict fo interest เช่น การตีพิมพ์เผยแพร่บทความของตนเอง(บรรณาธิการหรือหัวหน้ากองบรรณาธิการ) อย่างมีนัยสำคัญ หรือ ไม่มีการตรวจสอบคุณภาพบทความก่อนการตีพิมพ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับบทความ เป็นต้น

4. บรรณาธิการมีหน้าที่ควบคุมดูแลและพิจารณาคุณภาพของบทความ เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร และต้องคัดเลือกบทความมาตีพิมพ์หลังจากผ่านกระบวนการประเมินบทความแล้ว โดยพิจารณาจากความชัดเจน และความสอดคล้องของเนื้อหาที่นโยบายของวารสารเป็นสำคัญ และจะต้องมีข้อความรู้ที่สะท้อนมุมมอง แนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากประสบการณ์ การสังเคราะห์เอกสาร หรืองานวิจัย มุ่งเน้นการนำเสนอแนวคิดทฤษฎีใหม่รวมถึงแบบจำลองเชิงแนวคิด (Conceptual Model) ที่ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจอันจะนำไปสู่การวิจัยในหัวข้อวิชาการที่สำคัญ

5. บรรณาธิการต้องไม่เปิดเผยข้อมูลของผู้เขียน และผู้ประเมินบทความแก่บุคคลอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงเวลาของการประเมินบทความ ซึ่งวารสารได้กำหนดในลักษณะปกปิดรายชื่อ (Double blind peer-reviewed)

6. บรรณาธิการต้องไม่ตีพิมพ์บทความที่เคยตีพิมพ์ที่อื่นมาแล้ว โดยต้องมีการตรวจสอบการคัดลอกผลงานผู้อื่น (Plagiarism) อย่างจริงจัง และใช้โปรแกรมที่เชื่อถือได้เช่น โปรแกรม CopyCat เว็บ Thajjo ในระดับ ไม่เกิน 20% เพื่อให้แน่ใจว่า บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารไม่มีการคัดลอกผลงานของผู้อื่น และหากตรวจพบ การคัดลอกผลงานของผู้อื่น เกินตามที่กำหนดไว้ จะต้องหยุดกระบวนการประเมิน และติดต่อผู้เขียนบทความหลักทันที เพื่อขอคำชี้แจง เพื่อประกอบการ “ตอบรับ” หรือ “ปฏิเสธ” การตีพิมพ์บทความนั้น ๆ

7. บรรณาธิการจะต้องไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้เขียน และผู้ประเมิน โดยเด็ดขาด เพื่อรักษาไว้ซึ่งธรรมาภิบาลในการดำเนินงานอย่างเคร่งครัด

8. บรรณาธิการต้องไม่นำข้อมูลบางส่วนหรือทุกส่วนของบทความไปเป็นผลงานของตนเอง

9. บรรณาธิการมีหน้าที่พิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยที่มีระเบียบวิธีวิจัยที่ถูกต้อง และให้ผลที่น่าเชื่อถือ โดยนำผลของการวิจัยมาเป็นตัวชี้กันว่า สมควรตีพิมพ์เผยแพร่หรือไม่

10. หากบรรณาธิการตรวจพบว่า บทความมีการลอกเลียนบทความอื่นโดยมิชอบ หรือมีการปลอมแปลงข้อมูล ซึ่งสมควรถูกถอดถอน แต่ผู้เขียนปฏิเสธที่จะถอนบทความ บรรณาธิการสามารถดำเนินการถอนบทความได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้เขียนซึ่งถือเป็นสิทธิและความรับผิดชอบต่อบทความของบรรณาธิการ

11. บรรณาธิการมีหน้าที่พิจารณาความสามารถของกองบรรณาธิการ และควรมอบหมายงานให้ตรงกับความสามารถของแต่ละท่าน

12. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล ทั้งด้วยตนเองและคณะทำงานในเรื่องจำนวนและคุณภาพการอ้างอิงของวารสารที่ผิดไปจากสภาพความเป็นจริง เช่น มีการกำกับและร้องขอให้มีการอ้างอิงบทความในวารสารทั้งในลักษณะลับหรือเปิดเผย และมีการใช้อ้างอิงที่ไม่ถูกต้องและสอดคล้องกับเนื้อหา

13. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล การเก็บค่า Page charge หรือ processing fee คือ ต้องมีการดำเนินการอย่างไร้โปร่งใส เช่น กำหนดให้มีการประกาศกระบวนการเรียกเก็บอย่างชัดเจน หรือระบุราคาหรือเงื่อนไขของการเรียกเก็บค่า Page charge ตามที่ระบุได้ประกาศไว้อย่างเคร่งครัด

มาตรฐานทางจริยธรรมของผู้ประเมินบทความ

1. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณคือ ต้องรับประเมินบทความที่ตนเองนั้นมีความถนัด หรือมีคุณวุฒิหรือมีความเชี่ยวชาญกับเรื่องหรือบทความที่ได้รับการประเมินนั้น ๆ ผู้ประเมินบทความควรประเมินบทความในสาขาวิชาที่ตนมีความเชี่ยวชาญ โดยพิจารณาความสำคัญของเนื้อหาในบทความที่มีต่อสาขานั้นๆ คุณภาพของการวิเคราะห์ และความเข้มข้นของผลงานหรือระบุผลงานวิจัยที่สำคัญๆ และสอดคล้องกับบทความที่กำลังประเมิน แต่ผู้เขียนบทความไม่ได้อ้างถึง เข้าไป

ในการประเมินบทความด้วยผู้ประเมินไม่ควรใช้ความคิดเห็นส่วนตัวที่ไม่มีข้อมูลรองรับมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินบทความ และควรปฏิเสธในบทความที่ตนเองนั้นไม่ถนัด

2. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณคือ แนะนำความคิดเห็นทางวิชาการของตนเอง ลงในแบบฟอร์มการประเมินหรือเนื้อหาในบทความ ด้วยความยุติธรรม ไม่อคติ ตรงไปตรงมา ไม่ลำเอียง รวมทั้งตรงต่อเวลาตามที่วารสารกำหนดในการประเมิน

3. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณคือต้องรักษาความลับและไม่เปิดเผยข้อมูลของบทความที่ส่งมาเพื่อพิจารณาให้แก่บุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงระยะเวลาของการประเมินบทความ รวมถึงหลังจากที่พิจารณาประเมินบทความเสร็จแล้ว

4. หลังจากได้รับบทความจากบรรณาธิการวารสาร และผู้ประเมินบทความ ตระหนักว่า ตนเองอาจมีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้พิมพ์ที่ทำให้ไม่สามารถให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอย่างอิสระได้ ผู้ประเมินบทความควรแจ้งให้บรรณาธิการวารสารทราบและปฏิเสธการประเมินบทความนั้น ๆ

5. ผู้ประเมินบทความ ควรคำนึงถึงการพิจารณาในหัวข้อ ชื่อเรื่อง หากเป็นบทความวิชาการสามารถพิจารณาให้แก้ไขชื่อเรื่องได้ แต่หากเป็นบทความวิจัย ควรพิจารณาเฉพาะความผิดพลาดด้านตัวสะกด และไม่ควรมีการพิจารณาให้เปลี่ยนชื่อเรื่องบทความวิจัย

6. ผู้ประเมินบทความต้องไม่นำข้อมูลบางส่วนหรือทุกส่วนของบทความไปเป็นผลงานของตนเอง

7. เมื่อผู้ประเมินบทความพบว่า มีส่วนใดของบทความ ที่มีความเหมือนกัน หรือซ้ำซ้อนกับผลงานชิ้นอื่น ๆ ผู้ประเมินบทความต้องแจ้งให้บรรณาธิการทราบ พร้อมแสดงหลักฐานให้เห็นเป็นประจักษ์

คำแนะนำสำหรับผู้แต่ง

บทความที่ส่งมาขอรับการตีพิมพ์จะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอื่น ผู้เขียนบทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความวิชาการหรือบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสาร อย่างเคร่งครัด รวมทั้งระบบการอ้างอิงต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของวารสาร

ทัศนะและความคิดเห็นที่ปรากฏในบทความในวารสาร ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น และไม่ถือเป็นทัศนะและความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการวารสาร รวมทั้งผู้เขียนจะต้องคำนึงถึงจริยธรรมการวิจัย ไม่ละเมิดหรือคัดลอกผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ซึ่งทางวารสารได้กำหนดความซ้ำของผลงาน ด้วยโปรแกรม CopyCat เว็บไซต์ Thaijo ในระดับ ไม่เกิน 20% โดยมีผลตั้งแต่ เดือน มกราคม 2566 เป็นต้นไป

การจัดเตรียมต้นฉบับ

1) ต้นฉบับบทความต้องมีความยาว 10 – 15 หน้ากระดาษ A4 (รวมเอกสารอ้างอิง) พิมพ์บนกระดาษหน้าเดียว ภาษาไทยใช้ตัวอักษรแบบ TH Niramit AS ตั้งค่าหน้ากระดาษโดยเว้นขอบบน ขอบซ้าย 1 นิ้ว และขอบขวา ขอบล่าง 1 นิ้ว กำหนดระยะห่างระหว่างบรรทัดเท่ากับ 1 และเว้นบรรทัดระหว่างแต่ละย่อหน้า การนำเสนอรูปภาพและตาราง ต้องนำเสนอรูปภาพและตารางที่มีความคมชัดพร้อมระบุหมายเลขกำกับรูปภาพไว้ด้านล่าง พิมพ์เป็นตัวหนาเช่นตาราง 1 หรือ Table 1 และ รูป 1 หรือ Figure 1 รูปภาพที่นำเสนอต้องมีรายละเอียดของข้อมูลครบถ้วนและเข้าใจได้โดยไม่จำเป็นต้องกลับไปอ่านที่เนื้อความอีก ระบุลำดับของรูปภาพทุกรูปให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่อยู่ในต้นฉบับ โดยคำอธิบายต้องกระชับและสอดคล้องกับรูปภาพที่นำเสนอ

2) ชื่อเรื่องต้องมีภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พิมพ์ไว้หน้าแรกตรงกลาง

3) ชื่อผู้เขียน ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ระบุชื่อต้นสังกัด หรือชื่อหน่วยงาน

4) มีบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ไม่เกิน 300 คำตอบทคัดย่อ

5) กำหนดคำสำคัญ (Keywords) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (3 – 5 คำ)

6) การเรียงหัวข้อ หัวข้อใหญ่สุด ให้พิมพ์ชิดขอบด้านซ้าย หัวข้อย่อยเว้นห่างจาก หัวข้อใหญ่ 3-5 ตัวอักษร พิมพ์ตัวที่ 6 และหัวข้อย่อยขนาดเดียวกัน ต้องพิมพ์ให้ตรงกัน เมื่อขึ้นหัวข้อใหญ่ ควรเว้นระยะพิมพ์ เพิ่มอีก 0.5 ช่วงบรรทัด

7) การใช้ตัวเลขคำย่อ และวงเล็บ ควรใช้ตัวเลขอารบิกทั้งหมด ใช้คำย่อที่เป็นสากลเท่านั้น (ระบุคำเต็มไว้ในครั้งแรก) การวงเล็บภาษาอังกฤษ ควรใช้ดังนี้ (Student centred learning)

บทความวิจัย ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- 1) บทคัดย่อ
- 2) บทนำ
- 3) วัตถุประสงค์การวิจัย
- 4) สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี)
- 5) การทบทวนวรรณกรรม เขียนควรอธิบายถึงผลการสืบค้นเอกสาร บทความ การวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อแสดงให้เห็นถึง “ช่องว่างของความรู้” (knowledge gap) ที่ยังไม่ถูกพิจารณา
- 6) กรอบแนวคิดการวิจัย
- 5) ระเบียบวิธีวิจัย ระบุแบบแผนการวิจัย การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างและการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล
- 6) ผลการวิจัย/ผลการทดลอง เสนอผลที่พบตามวัตถุประสงค์การวิจัยตามลำดับอย่างชัดเจน ควรเสนอในรูปตารางหรือแผนภูมิ
- 7) อภิปรายผล/วิจารณ์ เสนอเป็นความเรียง ซึ่งให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของผลการวิจัยกับกรอบแนวคิด และงานวิจัยที่ผ่านมา ไม่ควรอภิปรายเป็นข้อ ๆ แต่ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด
- 8) องค์ความรู้ใหม่ ระบุองค์ความรู้ที่ได้ อันเป็นผลมาจากการวิจัย ผ่านการสังเคราะห์ ออกมาในรูปแบบของ แผนภูมิ แผนภาพ หรือ ผังมโนทัศน์ พร้อมทั้งการอธิบายที่รัดกุม เข้าใจได้ง่าย
- 9) สรุป ระบุข้อสรุปที่สำคัญ
- 10) ข้อเสนอแนะ
 - (1) ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์
 - (2) ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป
- 11) เอกสารอ้างอิง (References) ต้องเป็นรายการที่มีการอ้างอิงไว้ ทั้งในเนื้อเรื่องและเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

บทความวิชาการ บทความปริทรรศน์ ปกิณกะ ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- 1) บทคัดย่อ (Abstract)
- 2) บทนำ (Introduction)
- 3) เนื้อเรื่อง (Content) แสดงสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ
- 4) องค์ความรู้จากการศึกษา (Knowledge)
ระบุองค์ความรู้อันเป็นผลมาจากการนำเสนอ การสังเคราะห์ออกมาในลักษณะ แผนภาพ แผนภูมิ หรือผังมโนทัศน์ พร้อมคำอธิบายรูปแบบ/โครงสร้างอย่างกระชับ เข้าใจง่าย
- 5) บทสรุป (Conclusion)
- 6) เอกสารอ้างอิง (References)

ระบบการอ้างอิง

เอกสารที่นำมาอ้างอิงควรได้มาจากแหล่งที่มีการตีพิมพ์ชัดเจน อาจเป็นวารสาร หนังสือหรือ ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตก็ได้ ทั้งนี้ผู้เขียนบทความต้องเป็นผู้รับผิดชอบต่อความถูกต้องของเอกสารอ้างอิงทั้งหมด ก่อนส่งต้นฉบับผู้เขียนบทความควรตรวจสอบถึงความถูกต้องของการอ้างอิงเอกสาร เพื่อป้องกันความล่าช้าในการตีพิมพ์บทความ เนื่องจากบทความที่การอ้างอิงไม่ถูกต้องจะไม่ได้รับการ ส่งต่อเพื่อพิจารณาโดยผู้ทรงคุณวุฒิจนกว่าการอ้างอิงเอกสารจะได้รับการแก้ไขให้ถูกต้อง สำหรับการ อ้างอิงเอกสารในบทความนั้น ใช้ระบบ APA 6th ให้ใช้ระบบตัวอักษรโดยใช้วงเล็บ เปิด-ปิด แล้วระบุ ชื่อ-นามสกุล ของผู้เขียนและเลขหน้าของเอกสารที่นำมาอ้างอิง กำกับท้ายเนื้อความที่ได้อ้างอิง เอกสารที่อ้างอิงในบทความจะต้องปรากฏในเอกสารอ้างอิงท้ายบทความทุกรายการ และเจ้าของ บทความต้องรับผิดชอบถึงความถูกต้องของเอกสารที่นำมาอ้างอิงทั้งหมด โดยรูปแบบของการอ้างอิง เอกสาร มีดังนี้

อ้างอิงจากเอกสารภาษาไทย

- 1) ผู้แต่งหนึ่งรายให้อ้างชื่อผู้แต่ง เครื่องหมายจุลภาค (,) ตามด้วยปีที่พิมพ์ เช่น (พระมหา ธรรมชา ธรรมหาโส, 2554)
- 2) ผู้แต่ง 1 –3 รายให้อ้างชื่อของผู้แต่งสองราย เครื่องหมายจุลภาค (,) ตามด้วยปีที่พิมพ์ เช่น (พระมหาสุทิตย์ อาภากรโร และ เขมณัฐ อินทรสุวรรณ, 2553) หากมีเอกสารที่นำมาอ้างอิงมากกว่า 1 รายการให้ใช้เครื่องหมายอัฒภาค (;) คั่นระหว่างรายการอ้างอิง เช่น (สมภาร พรหมทา, 2548; ธนิต อยู่ โโพธิ์, 2550)
- 3) ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 3 รายให้อ้างชื่อของผู้แต่งรายแรก เว้นวรรคหนึ่งครั้ง เพิ่มคำว่า และคณะ เช่น (สนิท ศรีดำแดงและคณะ, 2548)
- 4) ให้เรียงลำดับการอ้างอิงตามลำดับพยางค์แรกของชื่อผู้แต่ง เช่นเดียวกับลำดับการ อ้างอิงในส่วนเอกสารอ้างอิง

อ้างอิงจากเอกสารภาษาอังกฤษ

- 1) ถ้ามีผู้แต่งหนึ่งรายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่ง เครื่องหมายจุลภาค ปีที่พิมพ์ เช่น (Keown, 2003)
- 2) ถ้ามีผู้แต่งสองรายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่งสองราย เครื่องหมายจุลภาค ปีที่พิมพ์ เช่น (Hersey & Blanchard, 2000) และให้ใช้เครื่องหมายอัฒภาค (;) คั่นกลางระหว่างเอกสารที่นำมาอ้างอิง มากกว่า 1 เอกสาร เช่น (Keown, 2003; Hersey & Blanchard, 2000)
- 3) ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 2 รายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่งรายแรก ตามด้วย et al., ปีที่พิมพ์ (Kaiser et al., 2008)
- 4) ให้เรียงลำดับการอ้างอิงชื่อผู้แต่ง

หลักเกณฑ์ทั่วไปในการพิมพ์

รายการสำนักพิมพ์/โรงพิมพ์ กรณีเป็นสำนักพิมพ์หรือบริษัทให้คงไว้เฉพาะชื่อ ดังตัวอย่าง

- 1) บริษัท 21 เซ็นจูรี จำกัด ใช้ 21 เซ็นจูรี
- 2) สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ใช้ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- 3) กรณีที่เป็นโรงพิมพ์ให้ใช้รูปแบบเต็ม เช่น โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง

เอกสารอ้างอิง

(1) หนังสือ

รูปแบบ : ผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อหนังสือ. / (ครั้งที่พิมพ์). / สถานที่พิมพ์:/สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์

ตัวอย่าง : บุญธรรม กิจปริดาบริสุทธิ. (2551). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.

(2) บทความในหนังสือ

รูปแบบ: ผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อบทความ. /ใน ชื่อบรรณาธิการ (บรรณาธิการ)./ชื่อเรื่อง./ (เลขหน้าอ้างอิง)./สถานที่พิมพ์:/สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

ตัวอย่าง: พระสมชาย ปโยโค (ดำเนิน). (2554). การประยุกต์ใช้สัมมาวาจาเพื่อการบริหารงานของผู้นำ. ใน พระมหาหรรษา ธมฺมหาโส (บรรณาธิการ). *พุทธธรรมกับการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ*. (หน้า 10-12). กรุงเทพฯ: 21 เซ็นจูรี.

(3) บทความจากวารสาร

รูปแบบ: ผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อบทความ./ชื่อวารสาร./ปีที่/(ฉบับที่), /เลขหน้าแรกที่ตีพิมพ์-เลขหน้าสุดท้ายที่ตีพิมพ์.

ตัวอย่าง:

อรชร ไกรจักร. (2560). พุทธวิธีสร้างความเข้มแข็งทางอารมณ์ของพยาบาลวิชาชีพ. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 1(2), 75-86.

กัญญาวิรี มหาสนิท. (2562). การเปรียบเทียบส่วนประสมทางการตลาดเพื่อดึงดูดสนใจเข้าศึกษาในโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.). *วารสารสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 2(3), 1-10.

Mogkaew, P. (2019). Construction of Dhammanamai Principles in Treatment of Thai Traditional Medicine of Prongmadaue Community, Muang District, Nakhonpathom Province. *Journal of Multidisciplinary in Humanities and Social Sciences*, 2(3), 45-58.

(4) บทความในสารานุกรม

รูปแบบ: ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์)./ชื่อบทความ./ใน ชื่อสารานุกรม./ (เล่มที่อ้าง, หน้า เลขหน้าที่อ้าง).
สถานที่พิมพ์:/สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

ตัวอย่าง:

สนม ครุฑเมือง. (2530). *หม้อคอกควาย*. ใน สารานุกรมของใช้พื้นบ้านไทยในอดีตเขตหัวเมืองฝ่ายเหนือ, (หน้า 274-275). กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้ง.

McNeil, D. W. et al., (1994). *Anxiety and fear*. In Encyclopedia of human behavior. (Vol.1, pp. 151-163). San Diego: Academic Press.

(5) หนังสือพิมพ์

รูปแบบ: ผู้แต่ง./ (วันที่ เดือน ปีที่พิมพ์)./ชื่อบทความ./ชื่อหนังสือพิมพ์./เลขหน้า.

ตัวอย่าง:

ทวี มีเงิน. (26 สิงหาคม 2556). โกงแหวด 4 พันล้าน. *ข่าวสด*, 8.

(6) วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย

รูปแบบ: ชื่อผู้เขียน./ (ปีพิมพ์)./ชื่อวิทยานิพนธ์./ (ระดับวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์/หรือการค้นคว้าแบบอิสระ). ชื่อมหาวิทยาลัย.

ตัวอย่าง:

สุนันทา รักดีไทย. (2561). *องค์ประกอบ ตัวชี้วัด และปัจจัยเชิงสาเหตุของความเป็นพลเมืองของนักเรียนอาชีวศึกษา ในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ดัชนีนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

Kittichayathorn, P. (2012). *Styles and Steps of Community Management Movement for Drug Problem Prevention Learning Center: A Case of Thorraneekum, KhokFaet, Nong Chok, Bangkok* (Doctoral Dissertation). National Institute of Development Administration.

Marpue, S. (2013). *Use mindfulness to Apply to Solve Doing work Employees of Electricity Generating Authority of Thailand* (Master's Thesis). Mahachulalongkornrajavidyalaya University.

Wathanapradith, K., & Soma, P. (2016). *Peace Village in the 26th Buddhist Century: Knowledge Learned from Ta Koy Nang Village Sisaket Province* (Research Report). Ayuthaya: Buddhist Research Institute of MCU.

(7) สัมภาษณ์

รูปแบบ: ชื่อผู้ที่ได้รับการสัมภาษณ์./ (ปี)./ตำแหน่ง./สัมภาษณ์, วัน เดือน.

ตัวอย่าง:

พระพรหมบัณฑิต (ประยูร ธมฺมจิตฺโต), ศ.ดร. (2558). อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. *สัมภาษณ์*, 18 เมษายน.

(8) สื่อออนไลน์

รูปแบบ : ผู้แต่ง.// (วันที่ เดือน ปีที่เผยแพร่).//ชื่อบทความ.//สืบค้นเมื่อ วันที่ เดือน ปี./จาก แหล่งที่อยู่ไฟล์ (URL)

ตัวอย่าง :

พระศรีคัมภีร์ญาณ (สมจินต์ สมมาปัญญา). (1 พฤษภาคม 2555). *การจัดการศาสนาและวัฒนธรรมในอุษาคเนย์เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ*. สืบค้นเมื่อ 4 กันยายน 2556, จาก https://www.mcu.ac.th/site/articlecontent_desc.php?Article_id=1304 & articlegroup_id=274.

Doyle, M. W. (22 June 2004). *Liberal Internationalism: Peace, War and Democracy*. Retrieved September 2, 2013, from https://www.Nobelprize.org/nobel_prizes/themes/peace/doyle/index.html

ตัวอย่างเอกสารอ้างอิง

บุญธรรม กิจปริดาภิสุทธิ์. (2551). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.

พยอม วงศ์สารศรี. (2530). *การบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พระนครพาณิชย์.

พลศักดิ์ จิรโกศิริ. (2556). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์: เทคนิคแผนที่นำทางการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ฉัตรชัย นาถ่าพลอย. (2562). *การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในสังคมปัจจุบัน*. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 3(3), 171-178

สุนันทา รักดีไทย. (2561). *องค์ประกอบ ตัวชี้วัด และปัจจัยเชิงสาเหตุของความเป็นพลเมืองของนักเรียนอาชีวศึกษา ในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(ดัชนีนิพนธ์ครุศาสตร์ดุฎีบัณฑิต)*. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

อาภรณ์ รัตน์มณี. (9 มิถุนายน 2559). *ทำไมระบบการศึกษาไทยจึงพัฒนาช้า*. สืบค้นเมื่อ 4 กันยายน 2561, จาก <https://www.mcu.ac.th/article/detail/448>.

Cronbach, L. J. (1974). *Essentials of Psychological Testing*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.

- Kittichayathorn, P. (2012). *Styles and Steps of Community Management Movement for Drug Problem Prevention Learning Center: A Case of Thorraneekum, KhokFaet, Nong Chok, Bangkok*(Doctoral Dissertation). National Institute of Development Administration.
- Marpue, S. (2013). *Use mindfulness to apply to solve doing work Employees of Electricity Generating Authority of Thailand*(Master's Thesis). Mahachulalongkornrajavidyalaya University.
- Nanposri, N. (2020). Factors Affecting Employee Savings Decision in Central Bangna Department Store, Bangkok. *Journal of Educational Innovation and Research*, 3(2), 131–140.
- Schermerhorn, J., Hunt, J., & Osborn, R. (2000). *Organizational Behavior*. (7th ed.). New York: John Wiley & Sons.
- Wathanapradith, K., & Soma, P. (2016). *Peace Village in the 26th Buddhist Century: Knowledge Learned from Ta Koy Nang Village Sisaket Province*(Research Report). Ayuthaya: Buddhist Research Institute of MCU.
- Yamane, T. (1973). *Statistic: An Introductory Analysis*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.

รูปแบบการนำบทความลงตีพิมพ์ลงในวารสาร

ต้นฉบับบทความที่เสนอเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารให้อยู่ในรูปแบบของไฟล์เอกสาร *.docx ของ Microsoft Word Version 2010 หรือมากกว่า หากต้นฉบับประกอบด้วยภาพ ตาราง หรือสมการ ให้ส่งแยกจากไฟล์เอกสาร ในรูปแบบไฟล์ภาพ สกุล *.PDF*.JPG*.GIF หรือ *.bmp ความยาวของต้นฉบับต้องไม่เกิน 15 หน้า (รวมบทคัดย่อ ภาพ ตารางและเอกสารอ้างอิง) กองบรรณาธิการจะพิจารณาบทความเบื้องต้น เกี่ยวกับความถูกต้องของรูปแบบทั่วไป ถ้าไม่ผ่านการพิจารณาจะส่งกลับไปแก้ไข ถ้าผ่านจะเข้าสู่การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิเมื่อผลการประเมินผ่านหรือไม่ผ่านหรือมีการแก้ไข จะแจ้งผลให้ผู้เขียนทราบ โดยการพิจารณาบทความเพื่อลงตีพิมพ์ได้จะคำนึงถึงความหลากหลายและความเหมาะสม

การส่งบทความเข้าระบบออนไลน์ของวารสาร เพื่อรับการตีพิมพ์

การส่งบทความในระบบ (Online Submission) สามารถส่งเข้าระบบออนไลน์ตามเว็บไซต์ของวารสาร ได้ที่ <https://so17.tci-thaijo.org/index.php/JIPS/index>

หลักเกณฑ์การเขียนบทความวิจัย

การเขียนบทความวิจัย ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

1) บทคัดย่อ

2) บทนำ

3) วัตถุประสงค์การวิจัย

4) สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี)

5) การทบทวนวรรณกรรม เขียนควรอธิบายถึงผลการสืบค้นเอกสาร บทความ การวิจัย ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อแสดงให้เห็นถึง “ช่องว่างของความรู้” (knowledge gap) ที่ยังไม่ถูกพิจารณา

6) กรอบแนวคิดการวิจัย

5) ระเบียบวิธีวิจัย ระบุแบบแผนการวิจัย การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างและการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

6) ผลการวิจัย/ผลการทดลอง เสนอผลที่พบตามวัตถุประสงค์การวิจัยตามลำดับอย่างชัดเจน ควรเสนอในรูปแบบตารางหรือแผนภูมิ

7) อภิปรายผล/วิจารณ์ เสนอเป็นความเรียง ซึ่งให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของผลการวิจัยกับกรอบแนวคิด และงานวิจัยที่ผ่านมา ไม่ควรอภิปรายเป็นข้อ ๆ แต่ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด

8) องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย ระบุองค์ความรู้ที่ได้อันเป็นผลมาจากการวิจัย ผ่านการสังเคราะห์ ออกมาในรูปแบบของ แผนภูมิ แผนภาพ หรือ ผังมโนทัศน์ พร้อมทั้งการอธิบายที่รัดกุม เข้าใจได้ง่าย

9) สรุป ระบุข้อสรุปที่สำคัญ

10) ข้อเสนอแนะ

(1) ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

(2) ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

11) เอกสารอ้างอิง ต้องเป็นรายการที่มีการอ้างอิงไว้ ทั้งในเนื้อเรื่องและเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

ตัวอย่างการเขียนบทความวิจัย เพื่อตีพิมพ์ในวารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์

1 นิ้ว

1 นิ้ว

0.79 นิ้ว

TH Niramit AS
18 Point Bold

ชื่อเรื่อง
Title

16 Point Bold

ผู้เขียน¹, ผู้เขียน² และ ผู้เขียน³
Author¹, Author² and Author³

14 Point

สังกัด¹
สังกัด²
สังกัด³
Affiliation¹
Affiliation²
Affiliation³

14 Point

E-mail: ¹.....; ².....; ³.....
Tel.....

บทคัดย่อ } 18 Point Bold

16 Point

.....
.....
.....
.....

16 Point Bold **คำสำคัญ:** 1.....; 2.....; 3..... } 16 Point

Abstract } 18 Point Bold

16 Point

.....
.....
.....
.....

16 Point Bold **Keywords:** 1.....; 2.....; 3..... } 16 Point

1 นิ้ว

บทนำ } 18 Point Bold

16 Point

ย่อหน้าแรก เขียนอธิบายประเด็นวิจัย ปรัชญาการค้นคว้า ความน่าสนใจ ความสำคัญ โดยนำข้อมูลงานวิจัยที่ตีพิมพ์เพื่อที่จะบ่งชี้สถานการณ์ปัจจุบันขององค์ความรู้ (knowledge) หรือการทำงานของนักปฏิบัติ (practice) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผ่านมาพอสังเขปเพื่อชี้ให้เห็นว่าที่ผ่านมามีการค้นพบอะไรบ้าง และค้นพบโดยใครบ้างเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการนำเสนอให้เห็นว่ายังมีช่องว่าง (gap) ของงานวิจัย (อ้างข้อมูลตัวเลขจากหน่วยงานราชการ/บทความวิจัยที่ตีพิมพ์ 1-2 ปี/เจ้าของทฤษฎี)

ย่อหน้าที่สอง พื้นที่วิจัย ปัญหา ความต้องการ หรือลักษณะกลุ่มที่เป็นเป้าหมายของการวิจัย เป็นอย่างไร นักวิจัยได้มีประสบการณ์หรือมีส่วนร่วมในพื้นที่นั้นอย่างไรบ้าง มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่กลุ่มเป้าหมายอย่างไร

ย่อหน้าที่สาม เขียนแนะนำวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของงานวิจัยซึ่งจะเป็นเหมือนเข็มทิศบอกแนวทางการทำวิจัย [how?, where?, when?] นักวิจัยชี้ให้เห็นระเบียบวิธีวิจัยที่จะใช้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การวิจัยที่วางไว้พอสังเขป

บทความวิจัยนี้นำเสนอ (โครงสร้าง และเนื้อหาของบทความที่จะนำเสนอ โดยปกติจะเขียนตามวัตถุประสงค์ หรือประเด็นตามหัวข้อบทความ และประเด็นที่จะเกิดแก่วงวิชาการหรือสังคม)

วัตถุประสงค์การวิจัย } 18 Point Bold

16 Point

1. เพื่อศึกษา.....
2. เพื่อศึกษา
3. เพื่อศึกษา

สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี) } 18 Point Bold

การทบทวนวรรณกรรม } 18 Point Bold

16 Point

เขียนควรรอบอธิบายถึงผลการสืบค้นเอกสาร บทความ การวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อแสดงให้เห็นถึง “ช่องว่างของความรู้” (knowledge gap) ที่ยังไม่ถูกพิจารณา ซึ่งการวิจัยครั้งนี้สามารถเติมเต็มช่องว่างของความรู้นั้นได้ การทบทวนวรรณกรรมต้องมีการอ้างอิงอย่างครบถ้วน รวมทั้งควรมีการวิเคราะห์และจัดระบบความสัมพันธ์ของวรรณกรรมเหล่านั้นด้วย

1.
2.
3.

อภิปรายผลการวิจัย } 18 Point Bold

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า
..... ทั้งนี้อาจเป็น

เพราะ.....

.....(เอกสารสนับสนุน).....

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า
..... ทั้งนี้อาจเป็น

เพราะ.....

.....(เอกสารสนับสนุน).....

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า
..... ทั้งนี้อาจเป็น

เพราะ.....

.....(เอกสารสนับสนุน).....

16 Point

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย } 18 Point Bold

ระบุงค์ความรู้อันเป็นผลมาจากการวิจัย การสังเคราะห์ออกมาในลักษณะ แผนภาพ แผนภูมิ หรือผังมโนทัศน์ พร้อมคำอธิบายรูปแบบ/โครงสร้างอย่างกระชับ เข้าใจง่าย.....

16 Point

สรุป } 18 Point Bold

สรุปในภาพรวมของบทความ
.....
.....
.....

16 Point

ข้อเสนอแนะ } 18 Point Bold

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้.....

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้.....

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้.....

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยนี้ได้ข้อค้นพบ (องค์ความรู้) ที่สำคัญ คือ สามารถนำไปประยุกต์ใช้
กับ โดยควรให้ความสำคัญกับ สำหรับประเด็นในการวิจัย
ครั้งต่อไปควรทำวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับ

16 Point

เอกสารอ้างอิง } 18 Point Bold

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2551). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.

พยอม วงศ์สารศรี. (2530). *การบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พระนครพาณิชย์.

พลศักดิ์ จิรโกศิริ. (2556). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์: เทคนิคแผนที่นำทางการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

นัทรชัย นาถ่าพลอย. (2562). การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในสังคมปัจจุบัน. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 3(3), 171-178

สุนันทา ภัคดีไทย. (2561). *องค์ประกอบ ตัวชี้วัด และปัจจัยเชิงสาเหตุของความเป็นพลเมืองของนักเรียนอาชีวศึกษา ในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(ชุมชนนิพนธ์ครุศาสตร์ดุขฎีบัณฑิต)*. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

อาภรณ์ รัตน์มณี. (9 มิถุนายน 2559). *ทำโมระบบการศึกษาไทยจึงพัฒนาช้า*. สืบค้นเมื่อ 4 กันยายน 2561, จาก <https://www.mcu.ac.th/article/detail/448>.

Cronbach, L. J. (1974). *Essentials of Psychological Testing*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.

Kittichayathorn, P. (2012). *Styles and Steps of Community Management Movement for Drug Problem Prevention Learning Center: A Case of Thorraneeekum, KhokFaet, Nong Chok, Bangkok* (Doctoral Dissertation). National Institute of Development Administration. Bangkok.

16 Point

หลักเกณฑ์การเขียนบทความวิชาการ

หลักเกณฑ์การเขียนบทความวิชาการ บทความปริทรรศน์ ปกิณกะ ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- 1) บทคัดย่อ
- 2) บทนำ
- 3) เนื้อเรื่อง แสดงสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ
- 4) องค์ความรู้จากการศึกษา ระบุองค์ความรู้อันเป็นผลมาจากการนำเสนอ การสังเคราะห์ ออกมาในลักษณะ แผนภาพ แผนภูมิ หรือผังมโนทัศน์ พร้อมคำอธิบายรูปแบบ/โครงสร้างอย่างกระชับ เข้าใจง่าย
- 5) บทสรุป
- 6) เอกสารอ้างอิง

ตัวอย่างการเขียนบทความวิชาการ เพื่อตีพิมพ์ในวารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์

1 นิ้ว

1 นิ้ว

0.79 นิ้ว

TH Niramit AS
18 Point Bold

ชื่อเรื่อง
Title

16 Point Bold

ผู้เขียน¹, ผู้เขียน² และ ผู้เขียน³
Author¹, Author² and Author³

14 Point

สังกัด¹
สังกัด²
สังกัด³
Affiliation¹
Affiliation²
Affiliation³

14 Point

E-mail: ¹.....; ².....; ³.....
Tel.....

บทคัดย่อ } 18 Point Bold

16 Point

.....
.....
.....
.....

16 Point Bold **คำสำคัญ:** 1.....; 2.....; 3..... } 16 Point

Abstract } 18 Point Bold

16 Point

.....
.....
.....
.....

16 Point Bold **Keywords:** 1.....; 2.....; 3..... } 16 Point

1 นิ้ว

บทนำ } 18 Point Bold

กล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา โดยกว้างๆ (อ้างกฎหมาย นโยบาย หรือ ทฤษฎีมารองรับ).....

.....

ปัญหาเชิงพื้นที่หรือเชิงปัญหาเชิงสถานการณ์ (Main Idea).....

.....

สรุปหลักการและเหตุผล (Main Idea).....

.....บทความนี้จะนำเสนอในประเด็นดังต่อไปนี้ (ปรับตามบริบท).....

16 Point

เนื้อหา 1 } 18 Point Bold

.....

16 Point

เนื้อหา 2 } 18 Point Bold

16 Point {

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ฯลฯ

องค์ความรู้จากการวิจัย } 18 Point Bold

16 Point {

ระบุงค์ความรู้อันเป็นผลมาจากการนำเสนอ การสังเคราะห์ออกมาในลักษณะ แผนภาพ
แผนภูมิ หรือผังมโนทัศน์ พร้อมคำอธิบายรูปแบบ/โครงสร้างอย่างกระชับ เข้าใจง่าย.....

.....

.....

สรุป } 18 Point Bold

16 Point {

สรุปในภาพรวมของบทความ

.....

.....

.....

.....

เอกสารอ้างอิง } 18 Point Bold

16 Point {

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2551). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ:
จามจุรีโปรดักท์.

พยอม วงศ์สารศรี. (2530). *การบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พระนครพาณิชย์.

พลศักดิ์ จิระไกรศิริ. (2556). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์: เทคนิคแผนที่นำทางการวิจัย*. (พิมพ์
ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ฉัตรชัย นาถำพลอย. (2562). การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในสังคมปัจจุบัน. *วารสารนวัตกรรม
การศึกษาและการวิจัย*, 3(3), 171-178

- สุนันทา รักดีไทย. (2561). *องค์ประกอบ ตัวชี้วัด และปัจจัยเชิงสาเหตุของความเป็นพลเมืองของนักเรียนอาชีวศึกษา ในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต)*. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- อาภรณ์ รัตน์มณี. (9 มิถุนายน 2559). *ทำไมระบบการศึกษาไทยจึงพัฒนาช้า*. สืบค้นเมื่อ 4 กันยายน 2561, จาก <https://www.mcu.ac.th/article/detail/448>.
- Cronbach, L. J. (1974). *Essentials of Psychological Testing*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.
- Kittichayathorn, P. (2012). *Styles and Steps of Community Management Movement for Drug Problem Prevention Learning Center: A Case of Thorraneekum, KhokFaet, Nong Chok, Bangkok*(Doctoral Dissertation). National Institute of Development Administration. Bangkok.
- Marpue, S. (2013). *Use mindfulness to apply to solve doing work Employees of Electricity Generating Authority of Thailand*(Master's Thesis). Mahachulalongkornrajavidyalaya University.
- Nanposri, N. (2020). Factors Affecting Employee Savings Decision in Central Bangna Department Store, Bangkok. *Journal of Educational Innovation and Research*, 3(2), 131–140.
- Schermerhorn, J., Hunt, J., and Osborn, R. (2000). *Organizational Behavior*. (7th ed.). New York: John Wiley & Sons.
- Wathanapradith, K., & Soma, P. (2016). *Peace Village in the 26th Buddhist Century: Knowledge Learned from Ta Koy Nang Village Sisaket Province*(Research Report). Ayuthaya: Buddhist Research Institute of MCU.
- Yamane, T. (1973). *Statistic: An Introductory Analysis*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.